

Süreç iki esaslı gündemle dolmaktadır. Birincisi, ciddi bir ekonomik kriz ve onun doğurduğu sonuçlardır. Bu işçi, emekçiler cephesinde değişim isteği ve buna bağlı olarak mücadele eğilimi oluşturmaktadır. İkinci gündem ise faşist kliklerin kızırgan mücadelesine bağlı olarak "erken seçim" ve sandık çağrısı ve bu temele oturan gündemdir. Bu iki gündemin de edindiği yeri, diğer tüm gelişmelere bırakması kolay olmayacaktır. Hem ekonomik krizin hem de bununun yönetilmesinde oluşacak soruna bağlı olarak erken seçim tartışmasının faşist klikler arası mücadeleyi büyütecektir.

Yeni Demokrasi

15 ARALIK-29 ARALIK 2021 ■ YIL: 3 ■ SAYI: 101 ■ FİYAT: 3 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

EMEK s.4

Yoksulluğun Sınırları; Artan Kur, Sefalet Ücreti ve Stokçulukla Genişliyor

Bütün bunların; doların yükselmesi, alım gücünün düşmesi, ucuz iş gücü, kapitalist rekabet vs.nin yanına bir de stokçuluğu, karaborsa ekonomisini ekleyelim. Fiyatlardaki dalgalanmalar nedeniyle birçok şirket ürün stoklamakta. Market zincirler zam gelecek ürünleri stoklayarak zammın ardından piyasaya sürmekte.

ANALİZ s.10

Değişen Koşullar ve AKP Döneminin Yaklaşan Sonu-I

AKP'li yıllar komprador burjuvazinin kâr oranlarının ve dolayısıyla da sömürünün zirve yaptığı bir dönem oldu. İçeride ve dışarıda bu saldırıları yürütürken dini söylemlerle ve imam hatiplerin, camilerin yaygınlaştırılması gibi birtakım icraatla halkın özellikle dini duyguları yüksek kesiminin rızasını üretebildi.

“geçinemiyoruz,” Yoksulluğumuzu Örgütleyelim

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

deneyim ve pratiğe önderlik için
bolşevik çalışmayı geliştirelim

15

KADIN

kadın platformlarına hâkim olmaya
çalışan eylem çizgisine dair

16

GENÇLİK

liseli gençliğin öfkesi büyüyor!

HDP İl Kongresi'ne binlerce kişi katıldı: Yeni Eşbaşkanlar Encü ve Birol oldu

kerek, "HDP halktır halk burada" sloganları attı.

YENİ EŞBAŞKANLAR BİROL VE ENCÜ

Kongrede konuşan HDP Eş Genel Başkanı Mithat Sancar, "Bu ülkenin halklarının büyük barışa, güçlü demokrasiye ihtiyacı var. Bu ülkenin emekçilerinin yoksullarının aşı, işe ve refaha ihtiyacı var. Mağdurların, ezilenlerin, adalete ve onurlu bir yaşama ihtiyacı var. HDP bunun içindir. HDP özgürlük, barış, demokrasi, ekmek, iş aşı, onur için vardır" dedi. Sancar, "Bu ülkede yeni başlangıcı, onurlu yaşamın, adil bir düzeninin inşasını mutlaka gerçekleştireceğiz" diye konuştu.

Sancar'ın konuşmasından sonra Mali ve faaliyet raporları okundu. Raporların okunmasının ardından Bajar Müzik Grubu sahne aldı. Sahneye inen binlerce kişi söylenen müzikler eşliğinde halay çekti. Ardından tek listeye gidilen seçimde HDP İstanbul İl Eşbaşkanlığı'na Merkez Yürütme Kurulu (MYK) üyeleri İlknur Birol ile Ferhat Encü getirildi.

Sahneye çağrılan Eşbaşkanlar, kongreye katılanları selamlayarak birer kısa konuşma yaptı.

BİROL: HARAMİLERİN SALTANATINI YIKACAĞIZ

İlk olarak söz alan İlknur Birol, bütün zorluklara rağmen hiçbir zaman geri adım atmadıklarını belirterek, "Kolları sıvıyoruz. Haramilerin saltanatını yıkmak için İstanbul'dan yola koyuluyoruz" dedi.

ENCÜ: İSTANBUL'U HDP KALESİ YAPACAĞIZ

Ferhat Encü ise AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın HDP eski Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın "Senin tabanının şu anda miting yapacak mecali kaldı mı?" söylemini hatırlatarak, "Bugün bu salon bunlara nasıl bir taban olduğunu gösterdi. Onların saltanatını yıkacağız ve İstanbul'u HDP'nin kalesi yapacağız. Bizler Teybat Ana ve Garibe Gezer adına söz veriyoruz. Mutlaka kazanacağız" diye konuştu.

Kongre ardından çekilen halaylarla son buldu.

İSTANBUL – Binlerce kişinin katıldığı, coşku ve kararlılığın hakim olduğu HDP İstanbul İl Kongresi'nde yeni Eşbaşkanlar İlknur Birol ile Ferhat Encü oldu.

Halkların Demokratik Partisi (HDP) İstanbul İl Örgütü, "Şimdi HDP Zamanı" şiarıyla 4'üncü Olağan Kongresi'ni Küçükçekmece'de bulunan Yahya Kemal Beyatlı Gösteri Merkezi'nde gerçekleştirdi.

COŞKU BİR AN OLSUN DİNMEDİ

Yöresel kıyafetleriyle 7'den 70'e binlerce kişinin akın ettiği kongre salonunda coşku bir an olsun dinmedi. Kongreye gelenler salonda çalınan müzikler eşliğinde zılgıtlar ve sloganlar atarak halay çekti. Kongreye katılanlar ayrıca Kandıra 1 No'lu F Tipi'nde yaşamını yitiren Geribe Gezer'i ve hapisanede bulunan tutsaklar için sloganlar attı. Kongreye katılanlar HDP üzerindeki baskılara dikkat çe-

19 Aralık Katliamı'nı Unutmadık!

19 Aralık Pazar
14.00-18.00

Nazım Hikmet
Kültür Merkezi
/Şişli

İnfaz Yakmalara Son!

Hasta Tutsaklara Özgürlük!

TDİ ve DAYANIŞMA AĞI

AKP-MHP KADAR TEHLİKELİDİR CHP-İYİ PARTİ FAŞİST KLİKLERE HAYIR, MÜCADELEYE EVET!

Cumhurbaşkanı Erdoğan, 10 Aralık'ta İslam İşbirliği Teşkilatı Parlamento Birliği 16. Konferansı'nın açılışında, "Dünya hayatını imtihan olarak gördüğünü" belirttikten sonra Bakara Suresi'nden şu ayeti anımsattı: "Muhakkak ki sizi biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle deneriz. Sabredenleri müjdele." Döviz kurlarındaki bitmek bilmeyen ataklar, yaşanan devalüasyon, durdurulamayan yoksullaşma, ucuzlayan emek gücü ve artık anlık zamlarla düşen alım gücünün tahammül sınırlarını çoktan aşmış olması, Tayyip Erdoğan'ı "Bakara Suresi'ne" sığınmaya götürdü. Sabretme süresini ise yeni Hazine ve Maliye Bakanı Nureddin Nebati açıkladı: 6 ay.

Zorlu ve sıkıntılı bir 6 ay geçtikten sonra ekonomide iyileşme olacağı, 40 yıla dayanan "Çin modelini" kendilerinin 6 ayda uygulayacaklarını belirtti. AKP-MHP faşist bloğunun ekonomik krizi kontrol etme ve üstesinden gelmeye dair attığı her adım, krizi daha fazla büyütüyor. Bu durum onları sürekli ve sistemli olan yalanlarına yenilerini eklemeye, en fazla ihtiyaç duydukları şey olan zaman kazanma siyasetine daha fazla sarılmaya götürüyor. Ancak ekonomik kriz ve onun yarattığı sonuçlar zaman kazandırmaya olanak sunacak türden değil. Zira enflasyon ve işsizlik verilerini "makûl" düzeye getirmede uzmanlaşmış TÜİK'in verilerine dayanarak belirlenen asgari ücret ve diğer ücretlilerin maaşlarına yapılacak zamlarla birlikte emekçilerin en az %40 yoksullaşarak 2022'ye gireceğini gösteriyor. Gerçek enflasyonla TÜİK enflasyonu arasındaki fark gün gün büyüyor. Ekonomik krizin tüm faturası emekçilere ödetilmeye çalışılıyor. Bu durumun işçi ve emekçiler cephesinde yarattığı öfkeye bakarsak, AKP-MHP'ye verilecek bir zaman avansına dönüşmeyeceği açıktır. İşçi ve emekçilerin mücadelesi "korku ve açlıkla" terbiye edilemeyecek kadar hızla olgunlaşmaktadır. Bu cepheden AKP-MHP'ye zaman kazandıracak olanaklar görülmemektedir.

Bu krizi ciddi düzeyde fırsata çeviren, CHP ve İyi Parti ittifakı da attığı adımlarla, AKP-MHP'ye pek zaman tanıma fırsatı vermeyeceğini göstermektedir. Faşist Millet İttifakı ile faşist Cumhuriyet İttifakı arasındaki mücadele kıyasıya

bir hâl almıştır. Mecliste 2022 bütçe görüşmeleri süresi boyunca mücadelenin ne boyuta geldiği, gerginliğin ulaştığı raddenin ne olduğu net şekilde görülmüştür. Egemen sınıf klikleri arasında güç değişimi mücadelesinin hem politik hem de ekonomik kriz vesilesiyle en üst düzeye tırmanmaktadır. Süleyman Soylu'yu CHP'li Özgür Özel'in üzerine yürüme noktasına getiren durum kuşkusuz bu tablodur. Bu tablonun düne göre daha sert yarına göre daha hafif bir eğilim içinde sürdüğünü belirtmekte fayda var.

Egemen sınıfların ağır ekonomik ve politik krizi içinde işçi ve emekçilere

dayatılan sefalete, yoksulluğa, yoğun ve süreklilik kazanmış baskıya karşı mücadele etme eğilimini kırmak, sokaklara ve alanlara diktiği gözünü başka yana çevirmek için hem "Millet" hem de "Cumhur" ittifakının doğal bir paydaşlık yakalaması zor olmaktadır. Kitleleri iki faşist cepheye, seçim gündemi ekseninde tutmak, tüm beklentilerini, geleceklerini, değişim istemlerini bu gündemle boğmak istemektedir. Zira emekçileri sistem içinde tutmak, sınırlarını çizmek, onların ileriye doğru hamleler yapmasını sağlayacak gerçek hareketine yani devrim için oluşacak hareketine yabancılaştırmanın politik olarak en işlevli aracı seçimler olarak karşımıza çıkmaktadır. Nitekim zamlara, geçim sıkıntısına dair oluşan sokak eylemlerine bir yandan polis saldırırken, diğer yandan "Millet ittifakı" provokasyon olasılığı, seçimler dışında bir mücadele seçeneği olmadığı, AKP-MHP'nin sokakları kışkırtacağı, sabırla seçimleri beklemeleri gerektiğine dair öğütlerle kitlelerin mücadelesini açık bir şekilde dizginlemeye çalışmasına şahit olduk. Hatta "AKP'ye karşı olduk-

ları kadar bu süreçte sokak eylemlerine de karşı olduklarını" ifade edecek kadar pervasız bir tutum aldılar. CHP önderliğindeki faşist bloğun, cüretli ve yer yer sert ve etkili muhalefet yapması memnuniyetsizliği gün be gün artan ve harekete geçme eğilimi gösteren emekçilerin dizginlenmesidir. Bu amacı açık bir dille ifade etmekten geri durmamaktadırlar. Muhalefet medyası her gün bir anketle ortaya çıkmakta ve gidenin gitmekte olduğunu belirtip "geliyor gelmekte olan" sloganını kitlelere benimsetmeye çalışmaktadır. Faşist kliklerin mücadelesinde kitlelerin çelişkilerine bağlı olarak biriken öfkesi ve tepkisi,

bu şekilde kitlelere ait olmayan gerici bir mücadelenin dolgusu yapılmaya çalışılmaktadır.

CHP önderliğindeki gerici klik, kitlelere hitap edecek ve içinde bulunulan kriz ortamında kendilerine azami fayda sağlayacak muhalefet tarzıyla geniş kitlelerin bir illüzyonla kandırılmasını sağlama çabası gütmektedir. Ekonomik krizin sebebinin emperyalist sistem ve ona bağımlı ekonomik yapı olduğunu gizleyen, bir seçimle ve buna bağlanmış şekilde Cumhuriyet BAŞKANLIĞI rejimindeki değişikliklerle ekonominin de siyasi sistemin de düze çıkacağı yalanı ile kitlelerin Tayyip Erdoğan ve AKP'ye yönelik tepkisini kendi potasında eritme hesabı yapmaktadır. Çürümüş, yozlaşmış ve artık çok saçaklı sorunlar içinde tıkanmış sistemi; ne seçimler, ne egemen klikler arasındaki görev değişimi, ne buna bağlı olarak helalleşme düze çıkarmayacaktır.

AKP-MHP'nin bu boyutlu kriz içinde özellikle Ortadoğu'da emperyalistlere güven vermeyi içeren ve kaybetti-

ği rolü almaya yönelik kimi adımları atmaya yönlendirirken, bu adımları ekonomiye takviye olacak sıcak para akışı oluşturmayla da sonuçlandırmak istemektedir. "15 Temmuz darbesinin sponsoru", "Mursi'nin katili" Birleşik Arap Emirlikleri'yle en üst düzeyde görüşmelerin başlaması, 10 milyar dolarlık bir sıcak para akışı beklentisi; aynı düzeyde ilişkilerin İsrail ile de olabileceğine dair üst düzey ağzardan beyanlar; Mısır ile benzer arayışlar dikkat çeken dış politika adımları olmuştur. Bu arada bölgede "kadim" ortak Katar'dan adeta dilenci gibi istenilen para ve Katar'ın Akdeniz'de Kıbrıs Cumhuriyeti ile yaptığı doğalgaz arama anlaşması ile "Mavi Vatan"ı yok sayması da yaşanan gelişmelere eklenmelidir. Bu gelişmeler Türk hâkim sınıflarının, ABD emperyalizminin bölge politikasına yönelik ajandasına uyum sağlamak için attığı adımlardır. "Bağımsız" dış politika, "milli ve yerli" söylemleri eşliğinde uşaklıkta ve dün söylediğini yutmada ne kadar kabiliyetli; "ulusal bir politika" belirlemede ne kadar zayıf ve yetersiz olduğunu göstermiştir. Ne bölgeye dizayn edecek belirleyici bir aktör ne de Akdeniz havzasında Mavi Vatan saçmalıklarını uygulayacak gücünün olmadığı, olamayacağı ortaya çıkmıştır.

Süreç iki esaslı gündemle dolmaktadır. Birincisi, ciddi bir ekonomik kriz ve onun doğurduğu sonuçlardır. Bu işçi, emekçiler cephesinde değişim isteği ve buna bağlı olarak mücadele eğilimi oluşturmaktadır. İkinci gündem ise faşist kliklerin kızışan mücadelesine bağlı olarak "erken seçim" ve sandık çağrısı ve bu temele oturan gündemdir. Bu iki gündemin de edildiği yeri, diğer tüm gelişmelere bırakması kolay olmayacaktır. Hem ekonomik krizin hem de bununun yönetilmesinde oluşacak soruna bağlı olarak erken seçim tartışmasının faşist klikler arası mücadeleyi büyütecektir. İşçi, emekçi, Kürt ulusu ve diğer ezilen toplumsal kesimlerin öfke ve tepkisini harekete dönüştürme eğilimi çok güçlüdür. Tüm gücümüz, olanaklarımız ile devrime doğru ilerlemeyi sağlayacak olan kitlelerin mücadelesini kavramaya çalışmalı, onun içinde en ileri taşıyan politik donanımla yerimizi almalı ve gerçek düşmana doğru yönelen bir örgütlü güce çevirmeliyiz.

Yoksulluğun Sınırları; Artan Kur, Sefalet Ücreti ve Stokçulukla Genişliyor

Bir olaya veyahut olguya (yoksulluk, kâr hırsı gibi) birçok farklı yönden bakabiliriz; bu olayın neresinde olduğumuza, olaydan nasıl etkilendiğimize, olayın yaşamımıza etkisine göre değişir. Hepimizin yaşamına etki eden liranın değer kaybına bakış açıları da aynı bu şekilde farklılık gösterir. Söz gelimi siyasi iktidar için “Dolarla mı maaş alıyorsunuz; dolarla bir işiniz mi var?” şeklinde sembolleşen söylemler onların bakış açısını ifade eder. Bizim içinse yoksulluk azalan alım gücümüzdür, çoğalan sıkıntılarımızdır, gelecek kaygısıdır, evsizliktir, borç batarlığıdır vs. Yoksulluğu açıklamanın birçok yolu var. Bunun için intiharlara, evsizliğe, işsizliğe bakmak yeterli olabilir. Eşitsizlik üzerine kurulu olan kapitalist sistemde bütün bu toplumsal olguların kapsamı genişler; yoksulluk her geçen gün daha fazla büyür. Yoksulluk bir kişinin yoksulluğu veya bir halkın yoksulluğu olarak ele alınabilir. Yoksulluk kapitalizmle büyür; dolar kurunun yarı-sömürge bir ülkede, Türkiye’de büyümesi gibi.

‘UCUZ İŞ GÜCÜ CENNETİ’

Emperyalist şirketler, daha fazla kâr edebilecekleri ve Türkiye’yi ucuz iş gücü alanı olduğu için burada fabrikalar açmakta. Bu fabrikalar aracılığıyla ürettiklerini ise yine Türkiye gibi ülkelere satmaktadır. Bu fabrikalar, Türkiyeli komprador “ortakların” zenginleşmesine olanak sunarken esas olarak şirketin asıl sahibini yani yabancı sermayedarı büyütür. Türkiyeli aracı sermayedar, üretmek için gereken araçları ithal etmek zorundadır, sistemin bir parçası olarak başka bir şans yoktur ve bu bağımlılık ilişkisine örnektir. O parçaları satın alındıkça, üretim yapıldıkça her bir üründen daha fazla kazanan uluslararası şirket olacaktır. Aynı bir şirketteki taşeron firma ile ana firma arasındaki ilişki gibi. Başka bir örnek olarak ise Alamos Gold maden şirketinin Kaz Dağları’ndan maden çıkarılması verilebilir. Bu noktada devletin rant için, doğrudan bu şirketlerden para alması, köylülerin tarım alanlarının talan edilmesi bir yana, buradan çıkarılan madenin işlendikten sonra tekrardan Türkiye’ye satılması söz konusudur. Bu bağımlılık ilişkileri özel örnekler üzerinde incelenebilir fakat

vurgulanması gereken böyle bir ilişkinin ülkede yoksulluğu sürekli olarak arttırdığıdır. 2021 yılında lira, Arjantin Pesosu’na karşı yüzde 2,33’lük bir değer kaybı yaşadı. Arjantin de sürekli olarak ekonomik kriz yaşayan ülkelerden biri olması nedeniyle bu veri dikkat çekici.

‘GERÇEKLEŞMESİ MÜMKÜN OLMAYAN SEFALET PLANI’

Bu süreçte orta burjuvazi için de rekabetin kızıştırılması ve sömürünün artırılması beklenmekte. Ucuz iş gücü ile üretilen ürünlerin ihraç edilmesi amaçlanmakta ama Türkiye’de hammadde, makine ve donanım ithal

OLACAK

Asgari ücretin ‘sefalet ücreti’ olarak belirleneceğini yazıya eklemekte fayda var. Çünkü şu anki faiz politikasıyla enflasyonun düşürülmesinin hedeflenmediği açık. Sürekli bir artış söz konusu. Asgari ücret ise enflasyona göre belirlenmekte ve tabii ki TÜİK’in rakamlarına göre. Yani kendi rakamlarına bile güvenmeyen, birçok kesime göre enflasyonun yüzde 40 civarında olduğu söylenirken enflasyonu yüzde 20 bandında açıklayan TÜİK’in rakamlarına göre... Yani her senekine ek olarak bu yıl belirlenen asgari ücretin, enflasyon süreci nedeniyle ‘daha

mak gerekir.

KARABORSA (STOKÇULUK)

Bütün bunların; doların yükselmesi, alım gücünün düşmesi, ucuz iş gücü, kapitalist rekabet vs.nin yanına bir de stokçuluğu, karaborsa ekonomisini ekleyelim. Fiyatlardaki dalgalanmalar nedeniyle birçok şirket ürün stoklamakta. Market zincirler zam gelecek ürünleri stoklayarak zammın ardından piyasaya sürmekte. Böylece doların yükselmesini lehine kullanmakta. Aynı şekilde market zincirler kur yükselmeden aldığı ürünleri anlık fiyat değişimlerine yansıtmasıyla da kâr elde etmekte. Birçok market temel gıda ürünlerinin satışına kota getirdi. Büyük fırın tekelleri un stokluyor. Amaçları, elde etmeyi planladıkları cironun altına düşmemek, kârlarını arttırmak. Olguya kendi buldukları noktadan bakıp konumlanıyorlar ve olan yine halka oluyor. Maaşı sabit olan, asgari ücretle geçinmek zorunda olan halk bu hesapları yapmaz. Ciro derdi onun değildir. Sürekli yükselen fiyatlar yoksulluğun sınırlarını daha genişletir. Biz ise bu olguya kendi durduğumuz yerden bakmalıyız. Bizim için hesabı yapılacak olan bir avuç asalağın egemenliğine karşı örgütlenmek olmalıdır.

edilmekte. Türkiye üretim sanayisinde 100 liralık bir üretim yapılıyorsa bunun 50 ila 75 lira arasında ithal aramalı hammadde olduğu ifade edilmekte. Yani AKP’nin “Ekonomik Kurtuluş Savaşı” adını verdiği ekonomi politikalarının anlamı; “işçiye sefalet ücreti”, “işçilerin emeğini daha da değersizleştirme”, “bağımlılık ilişkilerini daha da arttırma”, “ülkeyi ucuz iş gücü cennetine çevirme”dir. Faiz oranlarını düşürerek enflasyonunun yükselmesine neden olan anlayış da budur. Zaten yüksek olan enflasyon, yüksek faizle kısmen düşürülebilir fakat uygulanan politika bunun tersi. Faiz düşürülüp, enflasyon yükseltilmekte. Liranın değer kaybı arttıkça, emperyalist şirketlere de şu mesaj verilmekte: “Bakın burası çok ucuz, istediğiniz yatırımı yapabilirsiniz.”

ASGARI ÜCRET HER ZAMANKİNDEN DÜŞÜK

da yetersiz’ olacağını belirtebiliriz. Asgari ücretin taban ücret olduğunu, diğer ücretlere referans teşkil ettiğini yani bütün ücret sisteminin bu ücreti kıstas aldığını, buna bağlı olarak yoksulluğun genişleyeceğini de...

Dolardaki yükseliş bir yandan ülkenin emperyalist sermayeye talana açılmasıyla diğer üretim maliyetlerinin artması demektir. İthal edilen her ürünün, üretim sürecinde kullanılan her ürünün fiyatının artması, gıda ürünlerinin fiyatına yansıtılmakta. Türkiye ekonomisi ithalata dayalı olduğu için doların yükselmesi üretim maliyetlerinin de artmasına yol açıyor. Bu da bizim için ekmeğin, sütün, tuvalet kağıdının, benzinin, doğalgazın, elektriğin, suyun ve daha birçok şeyin sürekli zamlanması demek. Bu yıl 1 milyar 400 bin nüfuslu Çin’den daha fazla buğday ithal edildiğini vurgula-

Herkesin eşit sosyal ve ekonomik haklara sahip olduğu teorize edilen kapitalizmin çürümüşlüğü, kriz ve rekabetin artmasıyla daha belirgin olarak ortaya çıkmış oldu. Krizin, ranta dayalı ekonomik rekabetin, kâr hırsının sonuçları işçilere ve emekçilere yıkıldı, yıkılmakta. Asgari Ücret Komisyonu’nun, işçilerin yaşamından uzak, sermayenin çıkarlarını gözeterek girdiği süreçte, işçinin daha düşük ücretlere mahkûm edilmesi hedeflenmekte. Türkiye işçi sınıfına reva görülmesi istenen sefalet ücreti de bu sistemin bir ürünüdür. Sefalet ücretine karşı örgütlenerek hakkımız olanı, insanca bir yaşamı kazanmak için mücadele etmek önümüzde durmakta. Bizi sürekli olarak yoksullaştıran kapitalist-emperyalist sistem ancak ona karşı haklarımızı savunmakla, bunun için örgütlü bir mücadele ile yıkılabilir.

DİSK'in, "Artık Yeter, geçinemiyoruz" mitingi Kartal'da gerçekleştirildi

İSTANBUL- DİSK'in, "Artık yeter, geçinemiyoruz" şiarıyla İstanbul Kartal Meydanı'na çağrıda bulunarak düzenlenen mitinge, konfederasyona bağlı sendikalar, işçi örgütlenmeleri, devrimci kurumlar, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilerin de bulunduğu binlerce kişi katıldı.

Saat 12.00'de Kartal Başak Marmaray durağı önünde toplanan DİSK üyesi işçiler, 13.00'te Kartal Meydanı'na doğru yürüyüşe başladı. Sendikaların oluşturduğu kortejin arkasında devrimci örgütler siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri yer aldı.

DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ve Genel Sekreter Adnan Serdaroğlu'nun da yer aldığı sendika temsilcileri kol kola girdi; sık sık "Ankara şaşırma sabrımızı taşıрма", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Sefalet Ücreti İstemiyoruz", "Sefaletle Teslim Olmayacağız" gibi sloganlar atıldı.

Yürüyüş esnasında DİSK kortejinin devamında siyasi parti ve demokratik kitle örgütlerinin kortejlerinde polis, kitlelerin slogan atmasını engellemeye çalıştı. Polisin müdahalesini kabul etmeyen kitle sloganlarına devam ederek polis barikatlarını aşarak yürüyüşe devam etti.

Türk Metal, MESS'in yüzde 12'lik teklifine karşı masayı terk etti

HABER MERKEZİ- Türk Metal Sendikası Başkanlar Kurulu, MESS Grup Toplu İş Sözleşmesinde yüzde 12 teklif edilmesine tepki gösterdi. 20 Aralık'tan itibaren fazla mesaiye kalmama eylemi yapılacağını duyuran başkanlar kurulu, talepleri kabul edilmezse 25 Aralık'ta "çok daha etkili eylemler" düzenleneceğini, bu eylemlerden sonuç alınamaması halinde grev kararı alınacağını duyurdu.

49 maddenin kabul edildiği ama 75

Kartal Meydanı'na yürüyüşün ardından toplanan kitlelerle program sanatçı İlkey Akkaya'nın katıldığı parçalar ile başladı. Zor günlerden geçildiğini belirten Akkaya, böyle günlerde mücadelenin önemli olduğunu vurgulayarak "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" parçasıyla kitleyi selamladı.

Müzik dinletisinin ardından DİSK Yönetim Kurulu üyeleri sahneye çıkarak işçileri ve mitinge katılan kurumları selamladı. Mitingde konuşan DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, iktidarın işçi ve emekçi düşmanı politikalarına değinerek iktidarın sürekli ekonominin iyiye gittiğine yönelik söylemlerine karşılık işçi ve emekçilerin giderek yoksullaştığını vurgulayarak, "Hakikat şudur ki artık yeter, geçinemiyoruz" dedi.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik'in de (DDSB) aralarında olduğu "Asgari Değil İnsanca Yaşam Bileşenleri"yle birlikte oluşturulan kortejde "Asgari değil insanca yaşam", "Birlik, Mücadele, Zafer!", "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganlarıyla miting alanına yürüyüş gerçekleştirdi. Alanda DDSB'liler bildiri dağıtımı yaparak sendikal alanda örgütlü mücadele çağrısı yaptı.

maddede ve sözleşmenin eki niteliğindeki 2 yönetmelikte anlaşma sağlanamadığı kaydedilen açıklamada "İşveren sendikası MESS, yapılan son oturumda, sendikamızın teklifine karşılık ilk 6 ay için yüzde 12, diğer 6 aylık periyotlar için enflasyon oranında artış önermiştir. Sosyal haklara ise 1. yıl için yüzde 19,25, 2. yıl için de enflasyon oranı kadar artış teklif edilmiştir. Sendikamız açısından kabul edilemez bulunan bu teklif üzerine sözleşme masası terk edilmiş, uyuşmazlık tutanağı tutularak resmi arabulucu süreci başlatılmıştır" denildi.

DDSB'den sefalet ücretine karşı örgütlenme çağrısı

HABER MERKEZİ- Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB), İstanbul'un çeşitli yerlerinde, fabrika önlerinde 'sefalet ücretine' karşı bildiri dağıtarak örgütlenme çağrısında bulundu.

Asgari ücretin artık sefalet ücreti olduğunu, insanca yaşama yetecek ücretin tartışılması gerektiğini vurgulayan DDSB'liler İstanbul İkitelli Tatlıses Köprüsü'nde, Bağcılar, Yenibosna ve Güneşli'de tekstil atölyelerinde, Beylikdüzü TÜYAP durağında, Esenyurt, Sarıgazi ve 1 Mayıs Mahallesi'nde bildiri dağıtımı gerçekleştirdi.

BİLDİRİ DAĞITIMINA İŞÇİLERİN İLGİSİ YOĞUNDU

İşçilerin iş çıkış saatlerinde ve işe gidiş saatlerinde bildiri dağıtımı yapan DDSB'liler, ilginin yoğun olduğunu bazı işçilerin, "Bildirileri mahalleimde, işyerimde dağıtmak istiyorum" dediklerini aktardı.

İşçilerle kısa video röportajlar yapan DDSB'liler, 'Asgari ücret sizce yeterli mi? Değilse ne kadar olmalı?' şeklinde sorular sordu. Bir işçi asgari ücretin yeterli olmadığını vurgulayarak, "İstanbul koşullarında 5 bin lira olsa dahi yetmez. Sağlık, eğitim, sosyal yaşam... Çocukları için en az 7-8 bin lira olması gerekir. Yapılacak zammın yeterli olacağını düşünmüyorum" ifadelerini kullandı.

TÜİK verileri gerçek değil, geniş tanımlı işsiz sayısı 8 milyonu geçti

HABER MERKEZİ- DİSK-AR tarafından hazırlanan 'İşsizlik ve İstihdamın Görünümü' raporunda TÜİK verilerinin gerçeği yansıtmadığı belirtilerek geniş tanımlı işsizliğin 8 milyonu geçtiği vurgulandı.

Raporda, 2019 Ekim ayında 6 milyon 413 bin olan geniş tanımlı işsiz sayısının Ekim 2021'de 1 milyon 869 bin artarak 8 milyon 281 bin olduğu ifade edildi.

TÜİK'İN VERİLERİ GERÇEK TABLOYU YANSITMIYOR

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Merkezi DİSK-AR, 'İşsizlik ve İstihdamın Görünümü' raporunda, "TÜİK'in Atlı işgücü oranından hareketle yaptığımız he-

saplamaya göre mevsim etkisinden arındırılmış geniş tanımlı işsiz sayısı Ekim 2021'de 8 milyon 281 bin olarak gerçekleşti" denildi.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) bugün yayınladığı verilerde, işsiz sayısının 3 milyon 717 bin olduğunu iddia etmişti. Kurum işsiz oranını yüzde 11,2, 'atlı işgücü' olarak tanımlanan gerçek işsizliği ise yüzde 22,8 olarak açıklamıştı.

DİSK-Ar'ın raporunda, TÜİK'in verilerindeki dar ve geniş işsizlik arasındaki 11,6 puan farka ilişkin, "Dar ve geniş işsizlik arasındaki makasın bu denli açılmasının en önemli nedeni, salgın dönemindeki işten çıkarma yasağının dar tanımlı işsizliği sınırlı düzeyde tutmuş olması ve işbaşında olunan sürenin azalmasıdır. Böylece dar tanımlı işsizlik sınırlı kalırken geniş tanımlı işsizlik fırlamıştır" tespiti yer aldı.

Asgari Ücret Görüşmelerinde Son Perde Açılırken: İnsanca Yaşam için Mücadeleye!

Emperyalist-kapitalistler ve onun yerli uşakları, COVID-19 pandemisi ve her krizde olduğu gibi döviz krizinde de zamlardan anlaşıldığı üzere faturayı işçi ve emekçilerin sırtına yüklemiş durumdadır. Döviz kurunun durdurulamayan yükselişinin işçi-emekçilerin yaşamına etkisi; ardı arkası kesilmeyen zamlar, hayat pahalılığı, yoksulluk, açlıktır. Her yeni gün yeni zamlarla başlıyor ve her yeni gün ertesi gün yapılacak yeni zam haberleri ile bitiriliyor. Gelen zamlar, işçi, emekçilerin sofralarında dün kıt-kanaat bulunanların bugün alınamaz hale gelmesine neden oluyor, açlık, yoksulluk büyüyor.

2022 yılı asgari ücret belirleme tartışmaları gündemde yerini almışken; patron örgütü TİSK (Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu), Türk-İş ve hâkim sınıf temsilcilerinin tarafları olduğu "Asgari Ücret Tespit Komisyonu" da bir araya gelerek toplantılarını sürdürüyor. Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) 2021 yılı Eylül ayı istatistiklerine göre ücretli çalışanların yüzde 50'si resmi yoksulluk sınırının altında kalan asgari ücretle çalışıyor. Yine TÜİK'in açıkladığı rakamlara göre Türkiye genelinde 15 ve daha yukarı yaştaki kişilerde işsiz sayısı 2021 yılı Ekim ayında bir önceki aya göre 75 bin kişi azalarak 3 milyon 717 bin kişi oldu. Buna karşın DİSKAR tarafından sunulan verilerde ise "TÜİK'in atıl işgücü oranından hareketle yaptığımız hesaplama göre mevsim etkisinden arındırılmış geniş tanımlı işsiz sayısı Ekim 2021'de 8 milyon 281 bin olarak gerçekleşti" denildi. Bunların yanı sıra TÜİK tarafından belirlenen yıllık enflasyon oranı yüzde 21.31 oldu. TÜİK'in oranına karşı Enflasyon Araştırma Grubu (ENAG) kasım ayı enflasyonu yüzde 9.91, yıllık enflasyonu ise yüzde 58.65 olarak açıkladı. TÜİK'in belirlediği enflasyon oranı sokakta bir karşılık bulamadı. Öyle ki buna faşist düzen partisi CHP'nin lideri dahi itiraz etti, TÜİK binasına seçim hedefli bir "hesap sorma" girişiminde bulundu. İşçi-emekçiler yaşadıkları enflasyon oranını yüzde 50'nin üzerinde değerlendirirken; süt, yumurta, ayçiçek yağı, tuvalet kağıdı gibi temel geçim ürünlerinin fiyatları göz önüne alınarak dahi enflasyon oranının "daha sağlıklı" belirlenebileceği kesindir. Bu

nedenle asgari ücretin insanca yaşama yetecek oranda tespiti her zamankinden daha fazla önem taşıyor.

KIRMIZI ÇİZGİLER, GÖSTERMELİK RAKAMLAR

Bu gerçekliğin farkında olan düzen partilerinin asgari ücret gündemli seçim kampanyaları yapmaları, seçim ve oy kaygısıyla asgari ücret üzerinden siyasi söylem üretmeleri gündemin kapsadığı işçi kitlelerinden bağımsız değildir. Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun 3. toplantısının ardından TİSK'in 3 bin 100 lira, Türk-İş'in ise 3 bin 900 lira teklif sunduğu ana akım medyada aktarılmıştı. Teklifler işçi, emekçi cephesinde tepkiyle

karşılaşınca TİSK Başkanı Özgür Burak Akkol kendi genel sekreterleri Akan-sel Koç'u yalanlayarak asgari ücret için en az 3 bin 500 lira önerdiklerini söyledi. Türk-İş ise 3 bin 900 lira değil 4 bin lira teklif ettiklerini ve 4 bin liranın işçilerin kırmızı çizgisi olduğunu söyledi. Yine DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) "5 bin 200 lira kırmızı çizgimiz" dedi.

Sendikalar başta olmak üzere birçok kurum, işçilerin söz hakkı bile olmadığı, işçilere sorulmayan kölelik ücretinin miktarı üzerinden açık artırma misali kim fazla rakam telaffuz ederse işçiyi en çok o sahiplenir anlayışıyla işçi severliği yapıyor. Ama bu ekonomik kriz şartlarında asgari ücret artık emekçinin yaşamında hiçbir karşılığı ve anlamı olmayan, sömürü düzeninin devamlılığı için kullandığı bir araç dönüşmüştür. Öyle ki Türk-İş, 4 kişilik bir aile için yoksulluk sınırının 10 bin lirayı aştığını belirttiği halde yine kendi belirttiği "1 kişi için yoksulluk

sınırı" olan 3 bin 771 liranın biraz üzerinde bir ücret talebinde bulunmuştu. Ancak çok daha net görülmüştür ki asgari ücret; bugünkü ağır yoksulluk ve kriz koşullarında rakamsal tekliflerden ziyade "asgari değil insanca bir yaşam" biçiminde ele alınmalıdır. Emekçilerin ihtiyacı göstermelik "kırmızı çizgiler" değil "insanca yaşam" temelinde yürütülen bir mücadeledir.

PATRONLARIN SOLUK BORUSU KADIN VE GÖÇMEN EMEĞİ

Birçok kadın işçi ise bu tablonun dahi içine girememiştir. DİSK-Ar'ın yayınladığı son rapora göre asgari ücrete erişemeyenlerin sayısı yüzde 18 iken kadın işçilerin dörtte biri asgari ücret

erişemeyen işçi tabakasında yerini almaktadır.

AÇLIĞA "BAKARA" KILIFI

Ardı arkası kesilmeyen zam furyasında krizin yaratıcıları buldukları her kürsüyü kullanmaktan çekinmemektedir. Yakın zamanda Erdoğan, Dolmabahçe Sarayı'nda düzenlenen İslam Ülkeleri Parlamento Konferansı'nda Bakara Suresi 155'inci ayetini okuyarak, "Rabbimiz Kuran'ı Kerim'de 'Muhakkak ki sizi biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle deneriz. Sabredenleri müjdele' bu şekilde buyurmaktadır" dedi. Bu söylemde krizin faturasının işçi, emekçilere kesileceğini çok net bir şekilde açıklamış olurken dinin bu konuda nasıl bir işlev kazandığını da görmüş olduk. Sırada Diyanet'in fetvaları ve Cuma hutbeleri işçileri açlığa mahkum etmenin alt yapısını oluşturmak için bekliyor olacak. Patronların korku ve açlıkla sınanmadığı, zenginliklerine zenginlik kattığı bir düzende işçi ve emekçilerden "sabır" beklenmektedir. Son yıllarda yoksulluk nedeniyle artan intiharlar, alınmayan önlemler nedeniyle yaşanan iş cinayetleri, güvencesiz ve kayıt dışı çalışma, pandemi ile tırpanlanan haklar, iş yerlerinde yaşanan hak gasplarını bir kez bile konuşmamış olan AKPMHP bloğu ve patronların; işçi, emekçiler lehine bir kaygıları yoktur. Onlar için işçi, emekçiler sömürü çarkının bir parçasıdır.

Yönetenlerin artık yönetemediği, yönetilenlerin artık eskisi gibi yönetilmek istemediği, bıçağın kemiğe dayandığı bugünkü koşullarda bir kez daha çare seçim ve sandık gösteriliyor. Açlık, yoksulluk, sefalet, geleceksizlik kaygısı, umutsuzluğa ve karamsarlığa çare olarak sandık dün nasıl çözüm olmadıysa bugün de olmayacağı açıktır. Belirlenecek olan asgari ücretin insanca yaşam koşullarını karşılayacak biçimde düzenlenmesinin yolu da sokaklardan ve mücadeleden geçmektedir. Sömürünün dizginsiz sürdüğü, her türlü temel hakkın gasp edildiği, hiçbir güvencenin olmadığı bu koşullarda sınıfsız, sınırsız, sömürsüz dünya kurma iddiası hâlâ bizimdir.

bile alamıyor. Özel sektördeki kadın işçilerin yüzde 13'ü ise bin 500 liranın altında ücretle çalışıyor. Asgari ücret civarında ücretle çalışan kadınların oranı ise yüzde 60. Kadınların ucuz iş gücü kaynağı olması, kadın emeğinin ücretinin eve ek gelir olarak görülmesi, temel ev işlerinin, çocuk bakımının kadınların üzerinde olması gibi birçok sorun sömürü düzeninin çıkmazı ve çözümlenmesi ertelenen sorunlardır.

Kayıt dışı ve asgari ücretin altında çalışanların büyük bir çoğunluğunu da göçmen işçiler oluşturmaktadır. Türkiye'de çalışan göçmen işçilerin durumuna dair gerçek verilere ulaşmak mümkün değildir. Çünkü bu oranları hesaplanma çabası "kayıt dışılık" duvarına çarpılmaktadır. Büyük bir kısmının kayıt dışı ve güvencesiz çalıştığını genellikle tekstil atölyelerinde, inşaat ve tarım sektöründe görmekteyiz. Yine göçmen işçiler de patronlar tarafından ucuz iş gücü kaynağı olarak değerlendirilirken asgari ücrete dahi

Şebinkarahisar'da Doğa Katliamı

Geçtiğimiz günlerde Giresun'un Şebinkarahisar ilçesinde meydana gelen patlama, ekoloji örgütlerinin mücadelesinin haklılığını bir kez daha gün yüzüne çıkardı. Doğa talancısı Nesko madencilik şirketine ait maden ocaklarındaki siyanür atıklarının depolandığı havuz setlerinin çökmesi sonucunda zehir geniş bir alana yayıldı. Yaşanılan bu faciye egemenler nezdinde ve burjuva medyada 'kaza' olarak ifade edilmiş olsa da olayın yaşandığı Şebinkarahisar'a bağlı Yedikardeş Köyü halkı olayı kaza değil katliam olarak gördüklerini dile getirdiler. Kapitalist sömürü hırsının gizlemeye çalıştığı katliam, köy halkının bilinçli tutumuyla açığa çıktı. Bugün kapitalist-sömürgeci ideolojinin pervasızlaşan doğa katliamları emekçi halkları doğal bir bilinçlenme sürecine itmektedir. Sermaye sahipleri, istemsizce onlara karşı yürütülen doğa mücadelesini körüklemeye devam etmektedirler. Yedikardeş köyünün emekçi halkının; var olan tesislerin patlamaya hazır bomba olduğu, yürütülen maden çalışmasının vahşice ve hırsıyla yapıldığı ve buna göz yumanların katliamı sahiplendiklerine dair söylemlerini sahiplenmek zorunluluktur.

DEREDEN ZEHİR AKTI, TOPRAK ZEHİRLE SULANDI!

Kapitalizmin doğanın canını çıkaran, doğadan azami şekilde kâr sağlama hırsı her gün yeni katliamları doğuruyor. Son olarak Şebinkarahisar'da görülen kapitalist saldırı dereleri zehirlemiş, toprağı kurutmuştur. Bahsedilen siyanürün doğaya, insana ve hayvanlara verdiği zararın boyutlarını daha iyi anlamak için bu zehir üzerine birkaç şey

söylemek gerekir. Siyanür, nükleer silahların ortaya çıkmadığı dönemlerde binlerce yıl ölümcül silah olarak kullanılmıştır. Siyanürün her çeşidi, gaz halindeyken solunması, katı halde yutulması ve cilde temas etmesiyle ciddi ölümcül etkilere sahiptir. Kimya literatüründe siyanürün zararlarında ölümcül olması, organ hasarlarına neden olması, kanser, DNA'da hasara yol açması, üreme sistemini bozması ve bağışıklık sistemini çökertmesi gibi birçok sonuç sıralanmaktadır. Siyanürün silah olarak kullanılması bir varsayım değil gerçekliktir. 1870'li yıllarda savaşlarda silahların ucundaki süngülere siyanür sürüldüğü bilinmektedir. Kapitalizm siyanürün niteliğini değiştirmeden ölümcül etkisini doğa üzerinde kullanılmasını yasallaştırmıştır. Bu anlamda kapitalist sömürünün esasında suç işlediği apaçıktır. Bugün köy halkının ve doğa savunucularının yaşanılan bu katliam için endişeleri, isyanı ve söylemleri abartı değil belki de yetersiz kalmaktadır. Şebinkarahisar'da yaşanılan çevre katliamı kader değil, öngörülmesi mutlak olan bir gerçekliktir. Şebinkarahisar gerçekliğiyle tekrar uyarıyoruz; siyanür zehirdir, doğayı zehirliyorsunuz! Tedbirleriniz ve cezalarınız aldatmacadır, çevreyi ve canlıları esas alan yaptırımlarda bulunmak zorundasınız! Doğaya ve halka ihanet ediyorsunuz, ihanetiniz halk tarafından bilinmektedir ve ihanet karşısında mücadele ile karşılaşacaksınız! Sömürgeci anlayışınız yıkılmaya mahkumdur ve yıkılacaktır!

Bir Yeni Demokrasi okuru

Özalp ve Damallılar dayanışma etkinliğinde buluştu

İSTANBUL- Van Özalp Hezare ve Çevre Köyleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin etkinliği 10 Aralık'ta, Ardahan Damal Dernekler Federasyonu'nun etkinliği 11 Aralık'ta Esenyurt Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

10 Aralık Cuma günü gerçekleştirilen Özalplıların dayanışma etkinliğine HDP Esenyurt ilçe yönetimi, Partizan ve HDP milletvekili Ömer Öcalan katıldı. Kitleyi selamlayan Ömer Öcalan faşist saldırılara karşı birlik ve mücadele çağrısı yaptı.

Partizan adına yapılan selamlamada "Böylesi etkinliklerin önemi bu süreçlerde kendini daha yakıcı hissettirmektedir. Garibe Gezer'in yoğun ve sistematik işkence ve taciz sonrası katledilmesi, faşizmin zindanlarda uyguladığı tecrit ve işkence politikalarının bir sonucudur. Bu minvalde faşizmin doğamıza, kültürümüze ve

ana dilimize uyguladığı sistematik saldırılara karşı önem arz eden bu dayanışma geceleri bizler açısından değerlidir. Bu etkinlikte emeği geçen dernek yönetimini ve dernek emekçilerini Partizanca selamlıyoruz. Şehit namının. Garibe Gezer ölümsüzdür."

Etkinlik müzik dinletileri ve dayanışma mesajları ile sona erdi.

"ÖNDERİMİZ KAYPAKKAYA" SLOGANLARI

Ardahan Damal Dernekler Federasyonu 11 Aralık Cumartesi günü Esenyurt Kültür Merkezi'nde dayanışma etkinliği gerçekleştirdi.

Pınar Aydınlar'ın sahne aldığı etkinlikte "Yürüyorum karlı yolda" ezgisi söylenirken "Önderim İbrahim Kaypakkaya" sloganları atıldı.

Etkinlikte Umut Yayımcılık da stant açtı.

Ovacık'ta 8 HPG gerillası ölümsüzleşti

DERSİM- Ovacık'ta yaşanan çatışmaya dair açıklama yapan HPG 8 gerillanın kimlik bilgilerini açıklarken "yoldaşlarımızın intikamını alacağız" dedi.

HPG'nin ANF'de yer alan açıklaması şu şekilde: "İşgalci Türk ordusu Aralık ayı başında Dersim'de kapsamlı operasyonlar başlatmıştır. Alandaki gerilla güçlerimiz ile işgalciler arasında temas yaşanmıştır. Ovacık bölgesinin Gamir, Balıka ve Nenkan üçgeninde yaşanan yoğun çatışmalar sonucunda 8 yoldaşımız kahramanca savaşarak şehadete ulaşmıştır. İşgalci TC devleti bu çatışmalarda sadece 1 işgalci Türk askerinin cezalandırıldığını belirtse de cezalandırıl-

an işgalci sayısı çok daha fazladır."

8 HPG gerillasının kimlik bilgileri: Cihan Söylemez (Munzur Dersim), Çağla Yeleser (Veroz Munzur), Güler Karaer (Nûda Karker), Nevzat Demir (Baz Colemêrg), Mihriban Ata (Jînda Gabar), Hasret Ülger (Rojîn Xweza), Nimet Arşimet (Şervan Partizan), Akif Bedir (Azat Van).

Ölümsüzleşen HPG'liler Cihan Söylemez (Munzur) ve Çağla Yeleser'in (Veroz) cenazesi Ovacık'ta, Mihriban Ata (Jînda Gabar) Adıyaman'da, Nimet Arşimet (Şervan Partizan) Diyarbakır'da, Akif Bedir (Azat Van) Van Özalp'te polis-asker ablukası altında toprağa verildi.

PSAKD Ataşehir Şube 13. Olağan Genel Kurulu: Alevi hareketini ileri taşıyacağız!

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Ataşehir Şubesi'nin 13. Olağan Genel Kurulu bugün 1 Mayıs Mahallesi'nde bulunan cemevinde gerçekleşti. Mavi Liste ve Beyaz Liste olarak girilen seçimde 220'ye 652 oyla Mavi Liste yani Gülsev Kaya başkanlığındaki son dönem yönetim listesi seçimi kazandı.

PSAKD Ataşehir son dönem dernek başkanı ve KHK'lı eğitim emekçisi Gülsev Kaya'nın konuşması ve saygı duruşu ile başlayan genel kurulda divan seçiminin ardından katılımcıların konuşmaları gerçekleşti. Yapılan konuşmalarda Alevileri satın alma politikalarına tepki gösterilirken "Devletin Alevisi Olmayacağız!" vurgusu öne çıktı.

'DÜNÜ ASLA UNUTMAYACAK, ALEVİ HAREKETİNİ İLERİ TAŞIYACAĞIZ'

Açılış konuşmasında, genel kurulların sadece yasal bir zorunluluk değil Alevi hareketinin yönünün tartışıldığı yerler olduğunu belirten Gülsev Kaya, başta kadınlar olmak üzere emeği görünür kılma vurgusu yaparak şunları kaydetti:

"Dünya ve ülkemiz ekonomik kriz içerisinde. Açlık, yoksulluk, zamlar ve zulüm dışında bir gündem belirleyemiyoruz. Alevilerle devrimcilerin, ezilenlerin ortak yanları vardır. Bu yüzden Deniz, Mahir, Mazlum ve Kaypakkaya Alevilerin mücadelesiyle anılırlar."

"Devletin Alevisi olma dayatmasını hep yaşıyoruz. İçişleri Bakanlığı eliyle kum, çimento ile bir politika yürütülüyor. Bugün bir kaz daha sesleniyoruz; dünü asla unutmayacağız, devletin Alevisi olmayacağız."

Katılımcıların konuşmalarının ardından Faaliyet Raporu, Denetim Kurulu Raporu ve Mali Rapor sunularak raporlar üzerine konuşmalara geçildi.

Bu esnada Sosyalist Meclisler Federasyonu adına söz alan (SMF) Ali Rıza Bilir, mevcut ittifaktan çekildiklerini belirterek her iki listede de yer almadıklarını, seçimlerde "taraf olmadıklarını" ifade etti.

Raporların onaylanmasının ardından söz alan eski dernek başkanı ve son dönem yöneticilerden Hasan Gülüm, raporlar üzerine fazla bir eleştiri gelmediğini; eleştiri yoksa karşı bir listenin de olmaması gerektiğini ya da liste varsa halkın önünde açıkça konuşmak gerektiğini ifade etti. Gülüm, bu du-

rumun Alevi örgütlerindeki olumsuz tartışma biçimine bir örnek teşkil ettiğini, bunun değiştirilmesi gerektiğini vurguladı. Gülüm şöyle devam etti:

"Aksi halde daha güçlü ve daha iyi bir Pir Sultan yaratılmaz. Derneğimize dair sağda solda birçok söz söyleniyor ancak aynı eleştiriler burada söylenmeli, yönetici arkadaşlarımız da eksik bulunan yanları almalıdırlar. Her türlü eleştiri söylenmelidir. Kaldı ki biz bu dernekte başlattığımız geleneği sürdürdük, pandemi bu çabayı kısmen engelledi ancak biz genel kurul öncesi dört tane halk toplantısı yaptık, birlikte tartışalım diye. Yeterli olmadı ama

bu sorunları konuşmalıyız. PSAKD genel merkez seçimlerini konuşmalıyız, siyasal sürece nasıl müdahale edeceğimizi konuşmalıyız. Fakat birlikte konuşmalıyız. Farklılıklarımızı da burada dinleyenler görebilmeli. Ayrıca konuşmalıyız ki ortaklaşmalıyız, konuşmadığımız bir şeyi nasıl ortaklaştırabiliriz? Yoksa şimdi olduğu gibi kimi arkadaşlarımız arkalarda liste yapıp dururlar."

'NE MUTLU EĞRİ ZAMANDA DOĞRU YERDE DURABİLENE'

Konuşması alkışlarla kesilen Gülüm, Alevi örgütlerinin yönetim modelinin değişmesi gerektiğini belirterek "Dört yıldır bu ülkede PSAKD'nin genel merkez kurulunu yapamıyoruz." diyerek şöyle devam etti:

"Şimdi bu dostlarımız da aynı kültürün bir parçası. Orada genel kurula, örgütün nasıl yönetildiğine dair anti-demokratik yol yöntemlere dair 'hayır' demiyorlar, burada ise en demokratik şube isteklerini belirtiyorlar. Söyleyecek sözümüz yok, eyvallah... Pir Sultan Abdal'da Birlik meselesini altı sene önce biz çıkardık, bugün arkadaşlar afişler asmışlar bu adı kullanmışlar. Söylediğimiz yere gelmeleri bakımından önemli ve değerlidir.

Fakat bizim meselemiz şöyle; biz bir derneği nasıl yöneteceğiz, Pir Sultan Abdal Kültür Derneklerinde nasıl faaliyet yürüteceğimiz konusunda bir kere hemfikir olmalıyız. Bizim farklılığımız bu. Bu temel bir farklılıktır, aynı zamanda ideolojik bir farklılıktır. Biz hizmet edilmesi gerektiğini düşünmüyoruz; bunun için derneklere, mahalle muhtarlıklarına gittik, her derneğe gittik, tek tek sorduk. Adaylarını biz belirlemedik, kendileri belirledi ve bugün listemizde onlar var. Hatta bu yöntemi bugün farklı liste yapan arkadaşlarımızla da uygulayabilmemiş olsaydık daha geliştirmiş olur,

sadık kalmak isteyene. Dil hem kurar hem dağıtır. Biz dilin kuran tarafından olmak istiyoruz, geleceği yaptıklarımızın üzerinden tarif etmek istiyoruz." diyen Kaya sözlerine şöyle devam etti:

"Buradan yürüttüğümüz tartışmanın, geleceğimizi kurma yerinin birinci başlığını adalet, eşitlik, inançlara özgürlük mücadelesi üzerinden ele alıyoruz. İstanbul Anadolu yakasında 43 tane cemevi var fakat mekânsal bakımdan Alevi yoluna uygun tek cemevi burasıdır. Onlarca kat binalar var. Mesele irade, bilinç, mesele o binaları, dört duvarları ne ile doldurduğumuz... Arkadaşlarımız burada değerli şeyler söyledi, önerdiler. Biz aslında o söylediklerini altı yıldır burada yapıyoruz."

"Kadının özne olmasını sağladık ve iki yıl önce de genel kurulda söylediğimiz gibi başta kadınlar olmak üzere görünmeyen emeği görünür kılacağız. Pandemi olmasına rağmen bu kapı her zaman açıktı, faaliyetleriyle hizmet etmeye devam etti."

'BU ŞUBENİN KURUCU BİR HAFIZASI VAR'

Yaşamın her yerinde, demokrasinin, eşitliğin, hak-hukukun olmadığı her yerde söylenen her söz havada kalıyor, bu yüzden bu alanlarda söylediğini yapan bir anlayışa, hafızaya ve iradeye ihtiyaç olduğunu ifade eden Kaya, ayrıca şunları kaydetti:

"Biz burada kadınlarla bunu yapıyoruz. Bu şube kurulduğu günden bugüne bir hafızası var. Çünkü burada 1 Mayıs Mahallesi'nin bir kurucu hafızası var."

Gülsev Kaya'nın konuşmasının ardından oylamaya geçilen genel kurulda oy kullanan 874 üyenin 652'sinin oyunu alan Mavi Liste seçimi kazanırken Beyaz Liste 220 oy aldı. 2 oy ise geçersiz sayıldı.

Genel kurula PSAKD Genel Merkez yöneticisi Hüseyin Ağçal, Ören, Zeytinburnu, Güngören şube yöneticileri, HDP Ataşehir İlçe Yönetimi, EMEP temsilcisi, CHP Ümraniye İlçe Yönetimi, mahalle muhtarları, Güç-Der, mahallede bulunan yöre dernekleri ve demokratik kurumlar, SMF ve Partizan adına katılım gerçekleşti.

Genel Kurul'da ayrıca Elbistan Güç-Der, Munzur Çevre Derneği, HDP Ataşehir İlçe Teşkilatı, DEDEF ve Demokratik Alevi Dernekleri'nin iletmiş olduğu mesajlar okundu.

Türkiye'de de bir modele dönüştürdük. Grupçu ve dar olanlar halk adına konuşup hizmet etmeyenlerdir. Biz hizmet etmek gerektiğini düşünüyor, sözümüzü de hizmet ettiğimiz yerden söylemek istiyoruz. Pir Sultan'ın dediği gibi; ne mutlu eğri zamanda doğru yerde durabilene!.."

Listeler adına konuşmalara geçilirken ilk konuşmayı Beyaz Liste adına Ali Karaçay gerçekleştirdi.

PSAKD'nin demokratik Alevi hareketinin öncü gücü ve günümüzdeki temsilcisi olduğunu belirten Karaçay, canlara hizmet için Beyaz Liste'de aday olduklarını ifade etti. "Pir Sultan'da Birlik 1 Mayıs Mahallesi Çalışma Grubu" olarak üç aydır genel kurula hazırlandıklarını ifade eden Karaçay sözlerini şöyle sürdürdü: "Şehitlerimizimizin ışığında, yol önderlerimizin, pirlarımızın, analarımızın kılavuzluğunda, gençlerin enerjisiyle ve kadınların hünerli elleriyle şekillenecek yeni bir dönemi başlatmayı hedefliyoruz."

Karaca'nın ardından ise Mavi Liste adına son dönem PSAKD Ataşehir Şube Başkanı olan Gülsev Kaya bir konuşma gerçekleştirdi. "Dil önemlidir, Alevi yaşayana ve insan olana, değerlerine

"Otlubahçe Köylüleri 'İlkeli ve Örgütlü Mücadele' ile Madene Geçit Vermedi!"

Dersim'in doğasına, yaşam alanlarına ve yaban hayatına yönelik saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Dersim'in doğası tamamen sermayeye peşkeş çekilerek maden sahası haline getirilmek isteniyor. Daha önce Çemişgezek'te Ekirek köylülerinin mücadelesiyle püskürtülen maden şirketi şimdi de Ovacık Otlubahçe'de ortaya çıktı. Devletin gücünü arkasına alana maden şirketleri hiçbir yasal sürece gereksinim duymadan fiili olarak halka yasaklanan köylerde, yaşam alanlarında talana başlıyor, sondaj çalışmalarına start veriyor. Otlubahçe köylüleri de Ekirek köylüleri gibi maden saldırısına karşı mücadele başlatarak yaşam alanlarına sahip çıktı. Ekoloji örgütleri, çeşitli devrimci ve demokratik güçler en başından itibaren köylülerin mücadelesine omuz vererek dayanışma içerisine girdi. Bu sürecin içerisinde yer alarak sondaj yapılan sahada incelemelerde bulunan Munzur Çevre Derneği ve Anadolu Yakası Dersimliler Derneği yöneticilerinden yaşananları gazetemize aktarmalarını istedik.

Yeni Demokrasi: *Dersim'de doğaya ve halka yönelik saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Son olarak Ovacık-Otlubahçe'de halkın, demokratik kurumların ve ekoloji örgütlerinin karşı koyuşuyla püskürtülen maden saldırısına ve başlatılmak istenen talana dair neler söyleyeceksiniz?*

Munzur Çevre Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Nesimi Ataş: Sorunuzda da belirttiğiniz gibi Dersim'e yönelik saldırılar hiç sonlanmıyor. Doğaya ve halka yönelik saldırılar birbirinden ayrılmayacak biçimde sürüyor. Doğaya yönelik kapsamlı rant ve talan saldırılarıyla halka yönelik kimliksizleştirme, koruculaştırma, asimilasyon ve yozlaştırma saldırılarının hepsi aynı amaç etrafında birleşiyor. HES'lerle, barajlarla, avcılıkla, maden saldırısıyla doğanın başına bela edilen her saldırı insansızlaştırmayı ve yok etmeyi hedefliyor. Bu saldırıların son adresi Dersim Ovacık (Pulur) Otlubahçe (Xezqo) köyü oldu.

İstanbul'da Otlubahçe köylülerinin çağrısıyla bir araya geldik. Neler yapılabileceğini konuşarak Otlubahçe köylüleriyle birlikte; DEDEF, Anadolu Yakası Dersimliler Derneği, Avrupa

Yakası Dersimliler Derneği ve Munzur Çevre Derneği'nden oluşan bir heyetle Dersim Pulur'a hareket ettik. Yolumuz Pulur çıkışında jandarma tarafından güvenlik nedeniyle kesildi. 90'lı yıllarda köy yakmalardan nasibini almış ve boşaltılmış olan Otlubahçe köyüne maden şirketinin elini kolunu sallayarak girmesi sorun olmazken köylerimiz gitmemiz bir kez daha gü-

venlik nedeniyle sorun olarak görüldü! Yaşadığımız toprakları talan etmenin dışında bir amacı olmayanlar serbestçe dolaşabilirken, istedikleri yere girip çıkabilirken Otlubahçelilerin, talana karşı çıkmak isteyenlerin önü kesildi. Yapılan görüşme ve tartışmalar sonrasında sınırlı bir heyetin köye gidilmesine izin verildi. Heyet köye gidip geldikten sonra ikinci gün bizler de köylülerle yeniden maden için sondaj çalışması yapılan alana gittik yerinde inceleme yaptıktan sonra döndük. Köylülerin harekete geçmesiyle çalışma durmuştu. Çalışmanın durdurulması da dahil, sondaj makinelerinin köyden çıkarılmasında Otlubahçe köylülerinin birlikte hareket etmesinin, köyüne, toprağına, doğasına sahip çıkmasının esas payı büyük olmuştur.

Biliyoruz ki gözünü kâr hırsı bürümüş doğa ve insan düşmanı şirketler asla boş durmayacaktır. Bizler de boş durmayacak, rehavete kapılmayacak ve dayanışmayı büyüteceğiz...

YD: *Doğamıza yaşam alanlarımıza yöneltilen bu saldırılara karşı nasıl mücadele etmeliyiz? Otlubahçe mücadelesinin gösterdikleri üzerine söy-*

tiğimiz yaklaşımlar oldu ve bu yaklaşımlara rağmen mücadeleyle "çözüm" kavuşturulmuş, kazanım birlikte mücadelenin sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

YD: *Ovacık-Otlubahçe'de halkın, demokratik kurumların ve ekoloji örgütlerinin karşı koyuşuyla püskürtülen maden saldırısına ve başlatılmak istenen talana dair neler söyleyeceksiniz?*

Anadolu Yakası Dersimliler Derneği Sekreteri Ali Yıldız: Yaşam alanlarımız rant ve talan ile yağmalanmaktadır. Köylerimiz meralarımız, su kaynaklarımız, ormanlarımız yakılıp, yıkılıp yok edilmektedir. Dersim coğrafyası da bu talan ve yok etme politikasından payına düşeni almıştır. Dersim'in büyük bir alanı maden şirketlerine fütursuzca peşkeş çekilmek istenmektedir. Munzur vadisi koruma altında, milli park dahil birinci derece sit alanı ilan edilmesine rağmen bu eşsiz coğrafya talana açılmaya çalışılmaktadır. Ovacık (Pulur) ilçemize bağlı Otlubahçe köyü bu saldırıların son örneği olmuştur.

Biz köyümüzde yaşamı var etmek için o topraklara girmek istiyoruz. Şirketler gibi havayı, suyu, toprağı zehirlenmek ve yerle bir etmek için değil. Burada köylüler köyünden doğrudan devlet eliyle men ediliyor. Yine şirketler de devlet koruması ve himayesi altında bu topraklara giriyor ve çevre katliamı yapıyor.

YD: *Dersim'de bahsini ettiğiniz kapsamlı saldırılara karşı nasıl bir mücadele hattı oluşturulmalı?*

Yıldız: Elbette ki en başta tıpkı Otlubahçe köylüleri gibi kararlı olmalıyız. Yaşam alanlarımızı savunmak için vermiş olduğumuz mücadele meşru ve anayasalıdır. Dersim'in insanına, dağımıza, taşımıza, suyumuz, havamıza, inanç yerlerimize, kültürümüze, doğamızın içerisinde yaşayan ve nesli tükenmekte olan hayvanlarımıza yönelik bilinçli saldırılar politiktir. Bu saldırılara karşı verilen mücadelenin de politik olması gerekir. Dersim halkı kararlı bir şekilde ortak mücadele hattını örmelidir ve birbirine kenetlenerek tüm bu saldırılara kalkan olmalıdır. Otlubahçe'de gelişen mücadele de bu hattın doğru bir hat olduğunu bizlere bir kez daha göstermiştir.

leyecekleriniz nelerdir?

Ataş: Doğamıza, yaşam alanlarımıza yöneltilen saldırılara karşı birlikte hareket edebilirsek, örgütlü karşı koyabilirsek püskürtebiliriz. Otlubahçe köylüleri en başından kararlılıkla ve birlikte hareket ederek istekli olduklarını göstermiş oldu. Her şeyden önce bu kararlılığı, mücadele isteğini değerli buluyoruz. Munzur Çevre Derneği olarak İstanbul'da yapılan toplantı da dahil Otlubahçe köylülerinin mücadelesine bu yaklaşımla omuz verdik, güç katmaya çalıştık. Söylemeliyiz ki doğaya ve yaşam alanlarına yöneltilen saldırılara karşı mücadele darlaştırılmaz ve dışlayıcı, herhangi bir kuruma mal etmeye yönelik yaklaşım mücadeleye başarı kazandırmaz. Otlubahçe köylülerinin ufkunu daraltmaya yönelik karşıla-

Değişen Koşullar ve AKP Döneminin Yaklaşan Sonu-I

Bu sebeple, iktidar olmaya aç, ne derlerse yapacak, kuralları-kaideleri rafa kaldırabilecek, kuruntulara aç, yapamayacağı bir şey olmayan bir iktidara ihtiyaç vardı. Kompradorlar ve emperyalistler neoliberal politikaları hayata geçirecek, ordusunu emperyalistlerin istediği her göreve sevk edecek, halka yönelik saldırılarda devlet mekanizmasını kullanmada asla tereddüt etmeyecek ancak rıza da üretebilecek, iradesiz bir ekibi hükümete taşımak istiyordu. Erdoğan ve AKP'yi iktidara taşıyan bu koşullardı.

“Üç ya da altı yılda bir hâkim sınıfın hangi üyesinin halkı parlamentoda temsil edeceğine ve ezeceğine karar verme, burjuva parlamentosunun özü.” Lenin’in bu tespiti esasında kapitalizm şartlarında gelişen parlamenter sistemlerde hükümetlerin hangi sınıflara dayandığını ve işlevini de net bir şekilde ifade etmektedir.

Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelerde hükümette kimin olacağını belirleyen temel kriter, emperyalistlerin ve bunların uşağı olan komprador burjuvazi ile toprak ağalarının çıkarlarını kollayabilme ve onların verdiği görevleri yapabilme kabiliyetleridir. Burada esas olan ilgili hükümetin emperyalistlerin çıkarlarını hayata geçirebilmesidir. Tüm dönemler göstermektedir ki bu ülkelerde hükümetlerin oluşmasında ve iktidarda kalmasında belirleyici unsur son tahlilde emperyalistlerin tercihidir. Koşullara göre emperyalizme uşaklık edecek en uygun ekip iktidara taşınır.

Burada konu ettiğimiz ilişki mekanik-indirgemeci tarzda tanımlanamaz, bu ilişkinin diyalektik-materyalist bir tarzda tanımlanmalıdır. Örneğin hâkim sınıflarla hükümet arasındaki ilişki birebir veya günlük gelişmelerin ayrıntıları içinde görülmeyebilir. Hükümetin bir kararı ilk bakışta hâkim sınıfların çıkarına ters görünebilir; süreç içinde o kararın etkisini izlediğimizde ise gerçek ilişkiyi açığa çıkartabiliriz. Misal “van minüt” dendiğinde ilk bakışta bu söylemin ABD’nin çıkarlarına ters olduğu sanılır. ABD himayesindeki İsrail saldırılarına siyasi düzlemde sert bir karşı duruş sergilendiği düşünülür. Ama ABD’nin o dönemde TC ve özelde RTE’yi, Orta Doğu ve Kuzey Afrika halklarını manipüle etme politikalarının önemli bir figürü olarak gördüğünü ve bu niyetle RTE’nin BOP’un eşbaşkanı ilan edildiğini, bu şovun bizzat ABD tarafından hazırlandığını süreci bir bütün olarak izlemiş olanlar anlamışlardır. Bu gibi gerçekleri bulmak için araştırma yapmak zorunludur. İndirgemeci yorumların

gerçekliği açıklamak yerine manipüle ettiği açıktır.

Hükümetler ancak temsil etmiş oldukları sınıfların çıkarlarını hayata geçirmede gösterdikleri beceri ölçüsünde iktidarda kalabilir, dedik. Aynı kadrolar her konjunktürde başarılı olamaz. Hâkim sınıflar farklı konjunktürlerde farklı politikalar uygulamaya ihtiyaç duyarlar. Her politika ve savaşım, farklı tipte kadroları, hükümetleri koşullar. İzlenecek politikalara uygun kadrolar iktidara getirilir.

Yarı-sömürge Türkiye’de de iktidara gelecek hükümetler her daim bu anlayışla oluşturulmuştur. Demireller, Ecevitler, Çiller, Özallar hâkim sınıfların değişen ihtiyaçları doğrultusunda iktidara getirildi ve kullanım süreleri dolunca da bir kenara atılarak “siyaset sahnesinden” silindi. Erdoğan ve AKP de 2002’de konjunktürün ürünü olarak iktidara taşındı. Emperyalistlerin ve uşaklarının o dönemde Türkiye ve Ortadoğu’ya ilişkin çıkarları, dolayısıyla planları AKP’yi iktidara taşımıştı. AKP’de bir araya gelen kadrolar bu planları hayata geçirecek donanım ve yeteneğe sahip kadrolar olarak görüldükleri için hâkim sınıflar ve emperyalistlerce hükümet yapılmıştı. O dönemden bugüne kadar da bu kadrolar emperyalistlerin ve uşaklarının verdiği görevleri hayata geçirerek iktidarda kalmayı başardı.

Bunun artık sona erdiğini de görmekteyiz. Hâkim sınıfların her fraksiyonunu “memnun” etmek artık mümkün değildir, emperyalistler ve ilişkilendikleri fraksiyonlar çıkarları da zarar görmektedir. Bunu nedeni AKP’nin bu çıkarlarla çatışması değildir. AKP’yi iktidara taşıyan konjunktür bugün ortadan kalkmaya, yeni bir konjunktür oluşmaya başlamıştır. Değişen konjunktüre bağlı olarak emperyalistler ve uşakları AKP’nin önüne bugün farklı görevler koymaktalar. Ancak AKP, her ne kadar canı gönülden istese de bu görevleri artık yerine getiremiyor. (Nitekim iç ve dış politikada birbiri ardına patlayan krizler, emper-

yalistlerle yaşanan sorunlar vs. bu başarısızlığı net bir şekilde yansıtmaktadır.) Zira donanım ve becerileri bu yeni dönemin görevlerini yerine getirmeye uygun değildir. Aynı zamanda hâkim sınıf fraksiyonlarının hepsinin rızasını gerçekleştirme becerisini de kaybetmiştir. Faizleri indirmesi kurulları serbest bırakmasını böyle okumalıyız. Bu sebeple emperyalistlerin ve hâkim sınıfların RTE ve kadrolarını kenara koymaya, yeni şartlara uyum sağlayacak düzen partilerini (CHP ve diğerleri) iktidara taşımaya hazırlanmış oldukları görülüyor.

Bu yazımızda AKP’yi hükümete taşıyan koşulları ve bugün onun siyasi sonunu hazırlayan, ayak uydurmakta zorlandığı, değişen koşulları ele almaya çalışacağız.

Öncelikle AKP’nin iktidara taşındığı dönemdeki konjunktüre bakalım. 2000’li yıllar ABD’nin katı bir hegemonya için dünya çapında saldırısı ile başlamıştı. Zira 90’lı yıllarda RSE’nin çökmesi ile birlikte ABD en büyük rakibinden kurtulmuş, “soğuk savaş” kazanmıştı. SB’nin dağılmasının ardından Rusya büyük güç kaybetmiş, iç karışıklıklar ile uğraşmaktan kafasını kaldıramıyordu. Çin de o dönemde revizyonist içerikteki ekonomik ve siyasi-askeri dönüşümü tamamlamamıştı. AB’li emperyalistler ise ABD’ye askeri ve siyasi alanda bağlı olmaya devam ediyordu.

ABD bu konjunktürü fırsata çevirmek ve merkezinde kendisinin yer aldığı “tek kutuplu” bir dünya düzeni inşa etmek istiyordu. Bu kapsamda ABD, hegemonyasını güçlendirmek adına 2000’li yıllarda birlikte büyük bir saldırı başlattı. Bu saldırı dalgasının merkezinde ise Ortadoğu, Orta Asya ülkeleri yer alıyordu. ABD, Rusya’nın kısmen çekilmek zorunda kaldığı bu bölgelerde tartışmasız bir hâkimiyet kurmak istiyordu. Ortadoğu’ya yönelik saldırı stratejisinin adı BOP’tu. BOP’un uygulandığı coğrafyada Müslüman inancı hâkimdi ve ABD, BOP’a paralel “ılımlı İslam projesi” adı altın-

da kendi işbirlikçisi olan, İslami gele- nenkten gelen kesimleri bölge ülkele- rinde iktidara taşımaya hedefliyordu.

Bu çerçevede ABD, Irak ve Afganistan işgallerini başlattı. İşgal ettiği ülke- lerdeki direnişler nedeniyle batağa saplanınca hedef aldığı diğer rejim- leri ekonomik ve siyasi baskılarla, iç karışıklıklar çıkartarak çökertmeye devam etti. Özellikle bölgede halk isyanlarının patlak verdiği 2010’lu yıllardan itibaren ABD, bu isyanları uşaklar eliyle manipüle edip kullanarak hedefine ulaşmaya çalıştı.

İşte AKP’yi iktidara taşıyan en önemli etken BOP ve ona bağlı “ılımlı İslam projesi”ydi. Zira ABD, Ortadoğu’yu ve Orta Asya’yı işgallerle şekillendirmeye çalışırken TC’ye de stratejik konu- mu ve askeri gücü nedeniyle özel bir önem veriyordu. Özellikle girişeceği işgal saldırısında TC ordusunu ve Tür- kiye’deki üsleri etkin bir şekilde kul- lanmak istiyordu. TC’den gösterdiği her hedefe saldırıya atılacak bir tetikçi olarak faydalanmak istiyordu. Bu sebeple ABD’nin, tamamen sadık, her denileni yapacak, uzun süre hü- kümette kalabilecek, bunun için her türlü maceraya atılabilecek, kişiliksiz bir kadro grubu olmakla birlikte “ılımlı İslam projesi” ile de uyumlu, İslami gelenekten gelme, İslam dinine in- anışından kuşku duyulması bir tarafa, İslami söylemleri ve yaşayışı ile İslam coğrafyasına örnek gösterilmeliydi. İslami gelenek koçbaşı olmanın kamuflesi olacaktı. Müslüman kardeş- ler geleneginden gelen ya da onlara yakın, iktidar hırsı ile işbirlikçilikte sınırı tanımayan bir ekibe ihtiyaç vardı. Bu ekip AKP’de biri araya getirilmişti. Zira AKP’nin sonradan komprador- laşmış, devlet mekanizmasında yer almış yönetici kadroları “laik” kesim karşısında iktidar hırsı ile yanıyordu. Ayrıca İslami gelenekten gelen, dini- ne “sadık” kadrolardan oluşmaktay- dı. Bunlardan iyisi bulunamazdı. İşte bu durumdan faydalanmak adına ABD, AKP’yi destekledi.

Öte taraftan ABD, BOP projesinde TC'ye eşbaşkanlık misyonu biçmişti. Bu kapsamda TC'nin Şii İran'a karşı bölgedeki Sünni-Arap ülkelerine liderlik yapması bekleniyordu. Bunu da TC'de en iyi yapabilecek aktör, güçlü dini söylemleriyle AKP'ydı. İslamcı bir kimliğe sahip, emperyalist-kapitalist sistemle tamamen bütünleşmiş neoliberalizmi hayata geçirmede, uşaklıkta sınır tanımayan bir partinin yönetimindeki Türkiye, bölgedeki diğer ülkelere de model ülke olacaktı. Ayrıca, ABD'nin hedefine oturduğu Orta Asya ve Ortadoğu bölgesi Müslüman kitlelerin yoğun olarak yaşadığı bir bölgedeydi. ABD yanına İslamcı kimlikli AKP'yi alarak bölgede kendisine daha rahat işbirlikçi bulabileceğini düşünüyordu. Özcesi AKP, ABD'nin Ortadoğu halklarına saldırı planında işbirlikçilik yapabilecek en uygun ve belli bir donanıma sahip, uygun aktördü.

Diğer taraftan 2001'de Türkiye'de ciddi bir kriz yaşanmıştı. Krizden çıkış emperyalistlerden IMF-DB kanalı ile alınan kredilerle mümkün olmuştu. Bunun karşılığında da TC, emperyalistlerin istediği 15 yasayı 15 günde çıkarmış ve IMF ile uzun süreli bir anlaşma imzalanmıştı. Bu anlaşma halkın ilihine kadar sömürülmesi, tarımda dışa tam bağımlı hale gelinmesi, taşeronluğun, esnek çalışmanın yaygınlaştırılması gibi emeğe dönük yoğun saldırılar içeriyordu. Neoliberal politikaları, emeğe yönelik yoğun saldırıları hayata geçirebilecek en uygun aktörler AKP'deydi. Ağır ekonomik programın, halk kesimlerine karşı dini söylemi güçlü kadrolarca uygulanması tepkilerin zayıf olmasını sağlayabilirdi; "laik devlete" karşı birikmiş öfke de bu amaçla kullanılabilirdi. Reform adı altında halk kitleleri manipüle edilebilirdi. Halka, sureti halktan yana görünerek saldırılacaktı.

Yine emperyalistler ve uşakları BOP kapsamında Ortadoğu'ya yoğunlaşırken, Kürt sorununun kendilerine ayak bağı olmasını istemiyordu. Kürtlerin bir süre oyalanması, en azından sorununun stabil hale getirilmesi emperyalistler ve Türk hâkim sınıflarının dönemsel planları için hayati önemdeydi. Yani Kürtler "barış, çözüm" vb. söylem ve vaatlerle aldatılmalı ve pasifleştirilmeliydi. Milliyetçi-ırkçı söylemleri ile 90'lı yılların faili meçhulleri, katliam ve saldırıları ile Kürt halkının gözünde iyice teşhir olmuş CHP, DSP, DYP, MHP gibi düzen partilerinin bu görevi yerine getiremeyeceği açıktı. Oysa daha önce teşhir olmamış, milliyetçi-ırkçı söylemler yerine o dönemde ümmetçi ve hatta liberal söylemlere ağırlık veren RTE ve AKP, Kürt halkını kandırabilecek donanıma sahipti.

Kapitalizm, sömürsünü gerçekleştirirken rıza üretmeyi önemser. İçeride ve dışarıdaki bu saldırgan politikalara halkın rızasını başarabilecek yegâne partinin AKP olduğu düşünülürdü. AKP'nin İslamcı ve ümmetçi söyleminin ülke halkı bir tarafa Ortadoğu halklarının itirazlarını da zayıflatabilirdi. Türkiye'de ise TC'nin işbirlikçilik yaptığı Irak ve Afganistan işgallerinde ve Ortadoğu'ya yönelik diğer saldırılara solcular ve devrimci kesimlerin yanında dini duyguları yüksek olan halkın kesiminden de güçlü itirazlar gelebilirdi. Oysa iktidarda "İslamcı" AKP'nin olması bu geniş halk kesimlerinin bu saldırılara karşı sessiz kalmasına yol açabilirdi. Yine sömürüyü artıran neoliberal politikalara da halkın bu kesiminin güçlü, örgütlü bir tepki vermesi, AKP sayesinde de önlenbilirdi. AKP döneminde hâkim sınıflar rıza üretebilme kapasitesini artırdı. Ki bu onu iktidarda tutan, hâkim sınıflar ve emperyalistler açısından kullanışlı kılan temel faktördü. Burada şunun da altını çizmek gerekir ki AKP'nin rıza

üretebilmesinde, AB'li emperyalistlerin (AB'ye adaylık sürecinin) ve sol liberal çevrelerin desteği büyük rol oynadı. "AB adaylık süreci" denerek AB'li tekellerin, mali oligarşinin ülkede rahatlıkla, güvenle at koşturması için AKP'ye yaptırılan bir takım hukuki-siyasi düzenlemeler "yetmez ama evetçi", "sol liberal" çevre tarafından "büyük demokrasi hamlesi (!)" şeklinde sunuldu. Bu liberal çevreler, ülkemizde faşizmin sürekli olduğunu, emperyalizmin demokrasi getiremeyeceğini, düzenlemelerin göstermelik olduğunu söyleyen devrimci çevrelere karşı güçlü bir ideolojik saldırı yürüttü. Liberal çevreler "kandırıldıkları" için değil, o dönemde sınıfsal çıkarları tamamen (AKP ile örtüştüğü ve emperyalistlerle hâkim sınıflar) AKP'nin arkasında durduğu için RTE'yi destekledi. Özcesi liberallere düşen görev de "demokrasi" yalanları ile halkı aldatıp AKP'ye ve düzene "meşruiyet" sağlamak oldu. Bugün liberallerin AKP'yi eleştirmeye başlamasının esas nedeni emperyalistlerin ve hâkim sınıfların AKP'ye verdiği desteği yavaş yavaş çekmeye başlamış olmasıdır.

Özetlemek gerekirse 2000'li yılların başında emperyalistlerin (başta da ABD'nin) bölgesel düzlemde uygulamaya sokmayı düşündüğü politikalar için Türkiye ciddi bir öneme sahipti. Bu sebeple, iktidar olmaya aç, ne derlerse yapacak, kuralları-kaideleri rafa kaldırabilecek, kırıntılara aç, yapamayacağı bir şey olmayan bir iktidara ihtiyaç vardı. Kompradorlar ve emperyalistler neoliberal politikaları hayata geçirecek, ordusunu emperyalistlerin istediği her göreve sevk edecek, halka yönelik saldırılarda devlet mekanizmasını kullanmada asla tereddüt etmeyecek ancak rıza da üretebilecek, iradesiz bir ekibi hükümete taşımak istiyordu. Erdoğan ve AKP'yi iktidara taşıyan bu koşullardı. Nitekim daha 90'lı yıllardan itibaren RTE hâkim sınıflarca iktidar için hazırlandı. Daha seçilmemişken Beyaz Saray'da Bush'la görüşüp, onay olarak iktidara gelebildi.

Nitekim AKP, yıllar boyunca verilen görevleri başarı ile yerine getirerek, emperyalistlerin yüzünü kara çıkarmadı. Dış politikada emperyalistlere, en başta da ABD'ye uşaklıkta sınır tanımadı. Irak işgaline doğrudan katılmayı çok isteyip, iç dengeler nedeniyle katılmaması da ABD'ye her türlü

desteği verdi. Afganistan işgaline ise doğrudan katılarak bu ülkenin yağmalamasında da suç ortaklığı yaptı. Yine AKP, özellikle ilk dönemlerinde bölgede ABD elçisi gibi çalıştı. Başta İran ve Suriye olmak üzere bölge ülkelerine ABD'nin mesajlarını taşıyor, onları ABD'ye biat etmeye zorluyordu. ABD'nin halk isyanlarının patlamasının ardından bölgede birtakım rejimleri devirmek adına harekete geçtiği süreçte de AKP çok kritik bir rol oynadı. ABD, bölgede Müslüman Kardeşleri iktidara taşımak istiyordu ve AKP de bu örgütün sevk ve idaresinde efendisine yardımcı oldu. Libya ve Suriye'ye yönelik müdahalelerde bu ülkelerin karıştırılmasında aktif rol oynadı. İç politikada da benzer bir uşaklık tablosu yaşandı. AKP tam da emperyalistlerin ondan beklediği gibi neoliberal politikaları süratli bir şekilde hayata geçirdi. Tarımı ve köylülüğü tasfiye ederek ülkeyi bu alanda emperyalistlere tam bağımlı hale getirdi. Özelleştirmelerle "kamu" işletmelerini, mallarını yok pahasına emperyalistlere ve kompradorlara peşkeş çekti. AB ile yapılan "uyum anlaşmaları" ile ülkeyi AB'ye daha güçlü biçimde bağımlı hale getirdi. Sermaye hareketlerinin önündeki her türlü engeli kaldırarak emperyalist sermayenin daha çok vurgun yapmasını sağladı. Esnek ve taşeron çalışmayı yaygınlaştırarak emekten yana kazanılmış hakların gaspına hız vererek, işçi sınıfını sadece daha da yoksullaşmasının önünü açmadı, aynı zamanda güvencesizliği yasalılaştırıp hak arama süreçlerini bloke etti. AKP'li yıllar komprador burjuvazinin kâr oranlarının ve dolaşısıyla da sömürünün zirve yaptığı bir dönem oldu. İçeride ve dışarıda bu saldırıları yürütürken dini söylemlerle ve imam hatiplerin, camilerin yaygınlaştırılması gibi birtakım icraatla halkın özellikle dini duyguları yüksek kesiminin rızasını üretebildi. En azından sessiz kalmalarını sağladı. Bu politikalara itiraz eden halk kesimlerine (başta da devrimci-demokrat ve yurtseverlere) karşı şiddetin her türlüünü devreye soktu. İşçi grevleri yasaklandı, sendikal örgütler ağır bir baskı altına alındı. Devrimci yapılara, Kürtlere karşı yoğun bir fiziksel-siyasal imha saldırısı yürütüldü. Halkın çok geniş bir kesimi biber gazı ile, TOMA ile, mahkemeler ve hapishanelerle tanıştırdı vb. Özcesi AKP kendisine verilen misyonu başarı ile yerine getirebildiği içindir ki yıllarca emperyalistlerin ve hâkim sınıfları arkasında tutabildi ve iktidarını koruyabildi.

(Devam Edecek...)

Örgütsel Sağlık, Deney

BOLŞEVİK ÇALIŞM

Komünizm bir fikirdir. Bir sınıfın varlığında tanımlanan ve aynı sınıfın kendini de yok etmek üzere gelişen hareketiyle gerçekleşen güçlü, bilimsel, bu anlamda gerçeklere dayalı ve gerçeklikle birlikte somutlaşan bir fikir. Komünist partilerinin temel işlevi bu fikri buldukları ülkelerde bir genel siyasi çizgi halinde somutlaştırarak, dönemlere ve değişen koşullara uygun olarak kuracakları araçlarla kitlelere taşımaktır. Böyle bir fikri kavramak, savunmak, geliştirmek, somutlaştırmak hiç şüphesiz yoğun bir çalışma gerektirir; hem tarihsel gelişimini izlemek hem de günün koşulları içinde aynı fikri somutlaştırmak basit, olağan bir çalışma ile başarılacak bir sorumluluk olamaz. Doğru düşünmeyi becerebilmek, gerçekliği incelemek, geleceğe odaklanmak gibi özellikler olmadan bu yolda ilerle-

mek olanaksızdır. Bununla birlikte temel bir sorun daha vardır; bu, komünizm fikrinin sınıf karakteriyle ilgilidir. Proletaryanın varlığında tanımlanan komünizmin ancak bu sınıfın bakış açısından, bu sınıfın hareketinden, yönelimlerinden hareketle somutlaşabileceği açıktır. Komünist partisini güçlü kılacak olan da tam olarak proletaryanın bakış açısına sahip olarak, bu sınıfın özelliklerini kendinde gerçekleştirerek örgütlenmesidir.

Sınıfın bakış açısına sahip olmak, sınıfın özelliklerini kendinde somutlaştırmak dediğimiz şey komünist partisinin öncelikli ve esas olarak proletaryanın ideolojik, siyasi ve örgütsel özellikleriyle donanmasıdır. Bu olmadan yani proletaryanın evrensel özellikleri kavranmadan, içinden geçtiğimiz tarihsel evrenin şartları ile bu ev-

rensel özelliklerin önümüze çıkarıldığı devrimci görevler anlaşılmasından komünist partisinin devrim süreçlerine önderlik etmesi olası bile değildir. Komünist partisi olmak tam da bu kavrayışı ve devrimci görevleri kendinde somutlaştırmasıdır. Bu somutlaştırma işi bulunduğumuz ülkelerdeki proletaryanın devrimci görevini doğru olarak saptamak ve bu devrimin niteliği doğrultusunda sınıf ittifaklarını gerçekleştirmek üzere genel siyasi çizgi belirleyip aynı doğrultuda örgütlenmektir. Dolayısıyla komünist partisi olmadan veya komünist önderlik vasfı ideolojik, siyasi ve örgütsel bakımlardan henüz gelişmemişken devrimin örgütlenmesi görevi başarısızlığa mahkûmdur.

Tüm çalışmaları komünist partisini bu vasıflara kavuşturmak üze-

re yoğunlaştırmak özel önemdedir. Komünist partisinin inşasını merkezine alan çalışmalarda belli görevlere odaklanmak ve olabildiğince birlikte hareket etmeyi başarmak belirleyici önemdedir.

Genel siyasi çizgisini somutlaştırmış bir partinin önündeki temel görev ideolojik, siyasi ve örgütsel bakımdan sağlam, Bolşevik nitelikte bir yapı inşa etmektir. Çünkü yıllar önce de belirlenmiş bu görevin çeşitli revizyonist ve oportünist anlayışların saldırıları altında geriye itildiği sancılı dönemler yaşadık. Bu görevi yerine getirmek üzere genel siyasi çizgimizin kavranmasına hizmet edecek çalışmalar bugünkü temel yönelimimizdir.

Demokratik halk devrimini örgütlemek, dolayısıyla bu devrime

Devrim ve Pratiğe Önderlik İçin AYI GELİŞTİRELİM!

önderlik etmek üzere kurulmuş komünist partisinin yaşadığı sorunların tam da genel siyasi çizgisine yönelik saldırılarda ve Bolşevik parti anlayışında somutlaşmış olması dikkat çekici olmalıdır. Saldırıları bize bir kez daha göstermiştir ki genel siyasi çizgimiz ve Bolşevik parti özellikleri her türden burjuva anlayışı, var oluşu, düşünme yöntemini rahatsız etmektedir. Güç aldığımız bu özelliklere dair rahatsızlık bizi memnun etmektedir. Komünist hareketin tarihi bu rahatsızlığa neden olmak ve başarılı oldukça bu rahatsızlığı büyütmeyle açıklanabilir. İsrarla savunduğumuz ve ayakta tuttuğumuz genel çizgimiz ve Bolşevik parti özellikleri bizi başarıya taşıyacak yegâne temeldir. Bunda ısrarcı olmak dışında hiçbir seçenek yoktur. Bunun karşılığı nedir? Ne yapmalıyız ki genel siyasi çizgimizin önündeki her türden engel aşılınsın, Bolşevik parti özelliklerini inkâr edenler başarısızlıklarının utancını yaşasınlar? Genel siyasi çizgimizi somutlaştırmak ve bununla ilgili olmak üzere önümüze koyduğumuz görevlere sarılmak: yapmamız gereken budur. Sarılmak görünürde olmamalıdır; yeteneklerimizi ve tüm olanaklarımızı bu görevler içinde hayata geçirmeliyiz. Görevlerimizi saptadıktan sonra bunlara yoğunlaşmak, bu görevleri yaratıcı bir tarzda uygulamak her birimizin temel işidir. Bunu başardıkça bütünün parçası olacağımız ve bütünü geliştireceğimiz açıktır.

Bolşevik parti anlayışının temel özelliği proletaryanın temel özelliklerini taşımasıdır. Parti sadece proletaryanın ideolojik, politik ve örgütsel aygıtı olarak kavrandığında Bolşevik anlayışı hayata geçirilebilir. Bu demektir ki ülkemizdeki devrimi ancak proletaryanın bakış açısı ve gene proletaryanın demirden disiplini ile sürece önderlik edebildiğimizde gerçekleştirebili-

riz. Proletaryanın bakış açısını beş temel belge ile somutlaştırmış olan İbrahim yoldaşın belirlediği görevlerden biri partinin esas örgütlenme olduğu anlayışıyla ilgili olandır. Komünist partisinin varlığı her bakımdan belirleyicidir. Partinin yerine ikame edilen ya da partinin önderliği garantilenmeden inşa edilen her türden örgütlenme sonuç olarak komünist çizgiye rağmen örgütlenektir. Bunların sadece zaman içinde gelişebilecek özellikler olduğunu düşünmek yanıltıcıdır. Komünist özellikler ancak devrimci genel siyasi çizginin varlığında gelişebilir, zaman ancak genel siyasi çizginin varlığında önemli bir öge olarak değerlendirilebilir; dolayısıyla komünist çizginin varlığı komünist nitelikteki her faaliyet için zorunludur. Diğer türlü düşünmek Lenin yoldaşın kendiliğindencilik olarak tanımladığı, burjuva sınırları aşma yetisi olmayan faaliyetlere yönelmekten başka bir sonuç vermez.

Çalışmaları Marksist-Leninist-Maoist teorinin Türkiye şartlarındaki karşılığı olan İbrahim'in beş temel belgesinde ve komünist partisinin örgütlenmesinde yoğunlaştırmak bu dönem için temeldir. Bu dönemin toparlanma, teorik olarak donanma, bir bütün halinde hareket etme yeteneği kazanma ve merkezi göreve hizmet edecek biçimde örgütlenme süreci olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Karşılaştığımız çeşitli türden sorunların temelinde dağınıklık, hazırlıksızlık, önderlik bakımından yetersizlik bulunmaktadır. Mao Zedung'un ÇKP'nin birinci aşaması için ifade ettiği gerçekler bizim için bugün geçerli gerçeklerdir: "... Parti, Marksizm-Leninizmin teorisi ile Çin devriminin pratiğini birleştirecek kapsamlı bir kavrayıştan yoksundu. Bu yüzden aşamanın (Partinin inşasının üç ayrı aşamasından birincisi kastediliyor-bn)

son döneminde ya da bu aşamanın can alıcı dönüm noktasında Parti yönetimine hâkim olanlar devrimin zaferlerini (Çin'de 1924'ten 1927'ye kadar süren Büyük Devrim'in zaferleri-bn) sağlamlaştırmada Partiye önderlik etmeyi başaramadılar. Sonuç olarak burjuvazi tarafından aldatıldılar ve devrimin yenilgisine yol açtılar. Bu aşamada Parti örgütü genişletilmiş ama sağlamlaştırılmamıştı ve yönetime hâkim olanlar parti üyeleriyle kadrolarını ideolojik ve siyasi bakımdan sağlam ve istikrarlı bir hale gelmelerine yardımcı olamadılar. Birçok yeni parti üyesi vardı ama bunlar gerekli M-L eğitimle donatılmamışlardı. Çalışmalarla ilgili çok tecrübeye sahip olunmuştu ama bunlar gerektiği gibi özetlenmiş değildi. Partiye birçok mevki düşkününü sızmış ama bunlar Partiden temizlenmemişti. Parti hem düşmanın hem de müttefiklerinin komploları ve dalavereleri ile karşı karşıya kalmıştı ama Partinin uyanıklığı eksikti. Parti içinde çok sayıda faal unsur ortaya çıkmış ama bunlar, zamanında Partimizin temel direği haline getirilmemişti. Partinin komutası altında bazı devrimci silahlı birlikler vardı ama Parti onları sıkı bir denetim altında tutamıyordu. Bütün bunların nedenleri tecrübesizlik, yeterince derin bir devrimci kavrayışın olmaması ve M-L teoriyle Çin devriminin pratiğini birleştirmede başarısız kalınmasıydı..." (Mao Zedung, Seçme Eserler II, s. 296-97)

Parti örgütünün sağlamlaştırılmaması, tecrübesizlik, teoriyle pratiğin birleştirilememesi, sıkı bir denetimin olmaması, düşmandan ve müttefiklerden gelen komplo ve dalavereler karşısında uyanık olamama, partinin temel direği olabilecek faal unsurların yitilmesi, mevki düşkünlüklerinin partiyi kirletmesi gibi özelliklerin bizde de yaşandığı bir gerçekliktir. Hatta

bunların dikkat çekici benzerlikler olduğu söylenmelidir.

O halde bu gibi zaafaları gidermemiz, bunun için temel nitelikte olan genel siyasi çizgi ve Bolşevik parti anlayışı doğrultusunda kapsamlı ve kolektif bir eğitim, bununla birlikte bir parti gibi hareket etme yeteneğini geliştirme sorumluluğunu taşımamız gerekmektedir. Bunları başarmamız için hem temel nitelikteki görevlerimize hem de dönemsel veya gündelik olarak belirlenen görevlere yaklaşımımızın doğru olması zorunludur. Yaptıklarımız ve yapacaklarımız sahip olduğumuz bilgiyi, yetenekleri, düşünme yöntemini, eksiklikleri, zaafaları kaçınılmaz olarak içerir. Bu da demektir ki görevlerimizle kurduğumuz ilişki örgütlerimizin sağlamlaşması, tecrübeden dersler çıkarılması, pratiğin analizi gibi sorunlu olduğunu tespit ettiğimiz alanlarda bize iyileşme, gelişme olanağı sunar. Görevlerimizle kurduğumuz ilişkiyi tartışmak yukarıda değindiğimiz ve temel olduğu kuşkusuz sorumluluğun incelenmesi anlamına gelir.

Bu da bizi görevlerimize yaklaşım sorununu ele almaya götürmektedir. Çünkü yukarıda belirtilen sorunların varlığı ne yenidir ne görülmezdir; aksine bunlar her dönem üzerinde durulan sorunlardır. Bu sorunların somut olarak incelenmesi görevlerimizin niteliği ile beraber görevlerimize yaklaşımımızı konu etmeyi gerektirir. Bunu nasıl yapacağız? Bunun öncelikle görevlerle doğrudan ilişkili, o görevleri omuzlayan yoldaşlar nezdinde tartışılması gerektiği açıktır. Görevleri sahiplenme, görevleri inceleme, görevler için kendini hazırlama ve bütünü görerek diğer yoldaşlarla ilişkilendirme; bunlar bizim görevlerimizle ilişkimizi içeren konulardır. Kuşkusuz bu salt birey düzeyinde ele

alınmaz. Bunların komiteler bakımından, komiteler düzeyinde ele alınması gerekir. Ne var ki komite, örgüt düzeyindeki sorunların nihayet kişilerin bunlar içindeki somut yaklaşımlarıyla gerçekleştirdiği de bir gerçekliktir. Dolayısıyla kişi düzeyindeki ele alışların, kavrayışların sorgulanması bizim için komitelerin, örgütlerin ele alışlarını da tartışma olanağını güçlü bir şekilde verir.

Görevleri sahiplenmek somut bir olgudur. Belirlenmiş görevlerin niteliğini tartışmak ayrı bir meseledir; sorunu sahiplenmek boyutunda ele aldığımızda belirlenmiş görevle ilişkilenebilir tartışıyoruz demektir. Samimi, devrimci çözüme sahip, dürüst yoldaşlarla donanmış durumdayız. Yaşadıklarımızın bize özellikle öğrettiği şey bunların ne derecede önemli, değerli olduğudur. Bu önemli değerlerin derinleştirilmesi görevlerimizin kişiler düzeyinde somut olarak tartışılmasıyla olanaklıdır. Görevin sahiplenildiğini nasıl anlayacağız? Görevin ne kadar konuşulduğuyla veya görev dışında kalan "sorunların" ne kadar konuşulduğuyla... Emek harcamak daha baştan düşünmekle, hazırlanmakla başlar; düşünülmeden, ihtiyaç olarak belirlenmemiş bir işe harcanan emek esasen geliştirici olmaz; bizi komite ve örgüt düzeyinde geliştirmez. İşçi sınıfını örgütlemek, işçi sınıfı içinde örgütlenmek, merkezinde sınıfın duyarlılığı, çıkarı olan çalışmalara ilgi duymak ve bu niteliği barındıran görevleri sahiplenmek

eğer doğru bir kavrayışla ele alınıp gerçekleştirilirse, yukarıda Mao'dan alıntıyla gösterdiğimiz ilk dönem sorunlarının aşılmasına dönük güçlü bir adım atmış oluruz. Birbirimiz hakkındaki fikirlerimizin zemini bu görevler olduğunda burjuva anlayışları en yalın biçimde yakalayabiliriz; dolayısıyla burjuva anlayışlarla mücadelenin devrimci birliğe dönüşmesi de bu sayede olanaklı hale gelir.

Bunun aksi biçimde gerçekleşen mücadelelerin burjuva düzlemdeki ve çoğunlukla da "kişisel" diye tanımlanan mücadeleler olduğu bilinmelidir. Elbette bu mücadelelerde de haklı olanlar ile olmayanlar, görece tutarlı veya dürüst olanlar ile olmayanlar vardır. Ne var ki zemin yanlış olduğundan haklılık, tutarlılık ve dürüstlük her an dönüşmek, karşıtına evrilmekle yüz yüzedir. Proletaryanın sınıf gerçekliğinde somutlaşan haklılık, tutarlılık ve dürüstlük ise karşıtına dönüşmekle değil karşıtını yıkmak, bu anlamda karşıtını dönüştürmekle yüklü değerlere karşılık gelir. Bunu reformist mücadele ile devrimci mücadele arasındaki farkla benzeştirebiliriz. Reformist mücadele karşıtlara karşı ama karşıtlarla aynı zeminde gerçekleşen mücadele türüdür ve başarısı zemin aynı kalmak üzere "ilerlemek"tir. Oysa devrimci mücadele tam da zemini yıkmaya odaklanır; zemin üzerindeki de aynı yıkım içinde dönüştürmekle ilgili mücadeleyi temsil eder. Görevlerimizi sınıf mücadelesinde işçi

sınıfının konumunu kavramak ve geliştirmek biçiminde saptadıktan sonra, bunun gereği olan incelemeleri ve çalışmaları yapmak bizi doğal olarak örgütlerimizi sağlamlaştırmaya, dört bir yana yumruk sallamaktan sakınıp temel görev, partiye yoğunlaşmaya, bunun için sıkı bir denetim geliştirmeye, teoriyi pratikle birleştirmeye, devrimin her bir neferinden partinin temel direği olacak yoldaşların gelişmesine fırsatlar sunmaya, tecrübe biriktirmeye ve yöneticilik vasfını taşımaya götürecektir. Bunun tarihsel deneyimlerle olanaklı olduğu görülmüştür. Bunun aksini yapmanın da kendi deneyimlerimizden de görüldüğü üzere çaresizlik, zavallılık, içi boş saldırganlık ve gevezelik ürettiği de görülmüştür.

Komünist fikrin kaynağı toplumsal pratiktir; dolayısıyla her pratik değerlidir, iyidir veya gelişmenin kaynağıdır demek MLM hakkında, bilimsel düşünce hakkında esasen bir şey bilmemektir. Her pratiğimiz hiç kuşkusuz toplumsal pratiğin bir parçasıdır. Fakat toplumsal pratiğin komünist fikrin kaynağı olması pratiğin doğru kavranması, gelişen, yeni, devrimci yöndeki unsurlarının bilimsel olarak, bir başka ifadeyle proletaryanın bakış açısıyla ortaya çıkarılmasını ve burada elde edilen bilgilerle pratiğe yön verilmesiyle doğrudan ilgilidir. Bu yaklaşımın bize öğreteceği şudur: görevlerimizin niteliği daha en başta devrimci olmalıdır, devrimi örgütlemeyi içermelidir. Kitlerle kurduğumuz ilişkinin sınıf mücadelesi kapsamında kurulmuş olması, bizim kendi ilişkilerimizin de gene bu kapsamda gelişen görevlerin gerçekleşmesiyle ilgili olması gerekir. Devrimci çalışmaların başarılı olmasının belirleyici koşulu sınıfa dayalı olması ve sınıfın çıkarlarıyla örtüşmesidir. Bu türden çalışmaların gerçekleşmesi için pratiklerimizin içeriğini bu açıdan incelemeli, toplumsal pratikte neye karşılık geldiğini, neyi temsil ettiğini her durumda sorgulamalıyız. İçi boş, komünist önderlik anlayışından yoksun, görüntüyü öze tercih eden, "hareket her şeydir" mantığından mustarip, dar alancı veya dar alanda sıkışmaya mahkûm pratiklerle sıkı bir şekilde hesaplaşmalıyız. Bunların çalışmalarımızın özellikleri olduğunu ve

bir süre daha öyle olacağını bilecek bunlara karşı devrimci temelde, MLM anlayışlara dayanarak güçlü bir mücadele geliştirmeliyiz.

Görevimiz parti örgütlerini sağlamlaştırmak, ideolojik ve siyasi bakımdan sağlam ve istikrarlı hale getirmek, çalışmalarımızın özetlenmesine yani pratiğimizin derslerinin genele sunulacak hale getirilmesine özel bir önem vermek, belirlenmiş görevlere sarılmak, dolayısıyla görevlerle ilişkilerimizdeki sorunları tartışmak ve gidermek için çabalamak, burada belirlenen burjuva anlayışlarla sistemli bir şekilde mücadele etmektir. Ancak bunu başarabildiğimizde örgütlerimizin genişlemesinin, büyümesinin proletaryanın, devrimin çıkarına olduğunu ileri sürebiliriz. Bunu başaramadığımız her durumda zaten var olan burjuva anlayışlardan birini hayata geçirmekten başka bir şey yapmış sayılmayız.

Mao yoldaş ÇKP'nin birinci dönemindeki başarısızlığı, yani dönemin sonundaki ya da can alıcı dönemlerdeki önderlik yetersizliğini "Bütün bunların nedenleri tecrübesizlik, yeterince derin bir devrimci kavrayışın olmaması ve M-L teoriiyle Çin devriminin pratiğini birleştirmede başarısız kalınması" olarak gösterirken bize gideceğimiz yolu göstermektedir. Bu yoldan Lenin, Stalin, İbrahim yoldaşlar yürüdüler, bu yoldan Gonzalo yoldaş yürüdü ve daha sayısız büyük devrimci yürüdü. Bilinmeyen, keşfedilmemiş bir yoldan söz etmiyoruz. Komünist fikrin tüm kaynakları bu yolun bulunması, gösterilmesi, açıklanmasıdır. Bu kaynaklar bilimsel düşünmenin, proletaryanın varlığına ve çıkarlarına dayanmanın ürünleridir. İbrahim yoldaşın çalışmalarına bakıldığında partinin belirleyici rolünün çok güçlü biçimde vurgulandığı görülür. Çalışmalarımızda bu belirleyici rolün farkında olmalıyız. Görevlerimizle kurduğumuz ilişki bu rolün ne derecede kavrandığını gösterir. O halde görevlerimizle ilişkimizi bu rolü oynamak üzere sorgulamalı; sağlam bir partiye ulaşmak için daha yoğun, daha bilinçli, daha kolektif çalışmalıyız.

Komünist fikrin kaynağı toplumsal pratiktir; dolayısıyla her pratik değerlidir, iyidir veya gelişmenin kaynağıdır demek MLM hakkında, bilimsel düşünce hakkında esasen bir şey bilmemektir.

Kadın Platformlarına Hâkim Olmaya Çalışan Eylem Çizgisine Dair Kısa Bir Değerlendirme

Cinsiyet eşitsizliği mücadelesi ya da kadın kurtuluş mücadelesi denildiğinde “tüm toplumun” aklına ilk feminist mücadele gelmektedir. Bu kadın kurtuluş hareketinde feminist çizgide tekelleşme anlamına gelmektedir ve YDK olarak etkin ideolojik mücadele konularımızdan birisidir. Bunun muhakkak ki bir nedeni vardır ancak biz bu yazımızda bu durumun nedenlerine ilişkin bir değerlendirmede bulunmayacağız. Bunun nedenlerinin incelenmesini başka bir yazının konusu olarak saklı tutuyoruz. Biz güncelde bunun yansımalarını ve karşılaştığımız kimi sorunlara değineceğiz, bunu da 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü dolayısıyla İstanbul Taksim’de örgütlediğimiz eylem üzerinden yapacağız.

Bu anlamda kadın kurtuluş mücadelesinde karşılaştığımız sorunlara, mücadelenin gelişen ve tartışılması gereken yanlarına ilişkin geniş bir tartışma birikimimizin olmadığını ifade ederek başlamak faydalı olacaktır. Ne yazık ki kadın kurumlarıyla mücadele içerisinde etkin ideolojik mücadelenin yansıması olan polemikler yürütemiyoruz. Her ne kadar çok çeşitli gündemlerde sorunlarımıza, kadın hareketine etki eden anlayışlara ilişkin değerlendirmelerde bulunsak ve eleştirilerimizi ortaya koysak da çoğunlukla kadın hareketi içerisinde muhatap “bulamıyoruz.” Küçük-burjuva kibirle, “bu işten biz anlarız” tavrıyla eleştirilerimizin önemsenmediği bir olgu iken ve bunun altında ideolojik nedenler varken duymazlıktan gelme, sessizliğe boğma yöntemleriyle eleştirilerimizin geçiştirildiğini görüyoruz. Ancak bu tablonun bizi korkutmadığını bu konuda ideolojik mücadeleden taviz vermeyeceğimizi ifade edelim.

YDK olarak kadın hareketi cephesinde, kadın kurtuluş mücadelesi içinde açığa çıkan sorunlara dair tartışmalara; polemiklere özel önem veriyoruz. Eleştirilerin sorunsallaştırılmaması ile karşı karşıyayız demistik ve başta devrimci hareketler olmak üzere demokrat, ilerici tüm kadın hareketlerinin bu durumu sorun etmesi gerektiğine inanıyoruz. Peki neden kadın hareketine ilişkin sorunlar görmezden gelinirken eleştirilerimiz geçiştiriliyor ya da umursanmıyor? Yanıt; zaten elde belli ölçülerde bir kadın kitle hareketi olması ve kadın kurumlarının bu kitlenin duyarlılığını belli sınırlar içinde yani sistemin izin verdiği ölçüde, sınıf uzlaşmacı bir çizgide kontrol etmeyi kendine iş sayıyor olmasıdır. Bu durum kitle hareketinin devrimci çizgide gelişmesini engellerken ve devrimcile-

rin bu harekete önderlik edemeyişini ortaya koyarken yeniyi ve daha ileriye yani devrimci olanı yıkıcı ve yaratıcı olanı aramadan sür git devam eden bir tekerrüre dönüşme tehlikesi yaratmaktadır. Bu “tekerrürün” yansıması olarak “kendi kendine yeten”, “var olanla geçinen” anlayışların kökleşmesine yol açması ve kadınların gerçek sorunlarına gerçek çözümler üretmekten çok uzak bir durumu ortaya çıkarması önümüzdeki süreçte tartışmak zorunda olduğumuz temel gündemlerimiz olacaktır.

FEMİNİZMİN GİZLİ SLOGANI “KUTSAL BİREYSELLİĞE” KARŞI “YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELE!”

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü vesilesiyle İstanbul Taksim’de örgütlenen eylemin örgütlenme sürecinden, eylem gününe ve eylemde polis saldırısıyla açığa çıkan durumdan daha önce “İstanbul Sözleşmesi”nin iptaline karşı örgütlenen sürece ve en son bizim destekçisi olduğumuz Garibe Gezer’in katledilmesi ve Aysel Tuğluk’un serbest bırakılması için Kadınlar Birlikte Güçlü’nün (KGB) örgütlediği Kadıköy eylemine kadar tüm eylem birliklerinde açığa çıkan anlayışlara dair tartışmak öğretici olacaktır. Bütün bu eylemlerde eyleme önderlik eden anlayış “polis izin verdiği ölçüde eylem yapma” olmuştur. Polis “müdahale ederiz” dediği andan itibaren alandan uzaklaşma eğilimi ile kitleye eylemi sonlandırma çağrıları yapılmıştır.

Biz YDK olarak 25 Kasım’ın örgütlenmesine kadın kurumları tarafından çağrılmadık ancak kadın kurumlarının 25 Kasım gündemli toplantı aldıklarını bilgisini süreci takip ederek öğrenmiş olduk. Yine Şehit Garebe Gezer için eylem çağrısı yaptığımızda KGB tarafından bir eylem örgütlenmesini öğrendik ve eyleme destekçi olarak katıldık. Öncelikle toplantılara doğrudan çağrılmamamızın ideolojik, politik nedenleri olduğunu biliyoruz. Bu nedenlerin başında da elbette tek tipleşmeye ve tekelleşmeye karşı geliştirdiğimiz tavrımız, tartışmalarımız ve eleştirilerimiz gelmektedir. 2021 25 Kasım tartışmaları daha önce de çokça gündem ettiğimiz “karma kurumlar”, “bağımsız feminist örgütlenmeler”, “örgütlü kadınlar”, “bağımsız kadınlar” gibi ayrışmaların gölgesinde bireysel, apolitik “kapışması” bağlamlarında ilerledi denilebilir. Eylem birliklerinin temel ilkelerinden, örgütlenme anlayışına damga vuran bu “kamplaşma” -tam bir kamplaşmadan da bahsetmek pek mümkün değil, burada dahi ideolojik, politik

düzleme taşınamayan bu düzlemde ciddiyetle tartışılmayan alabildiğine kişiselleştirilen tartışmalar yürütülen bir tablo mevcut- “kadın alanının” ciddi tartışmalar yürütülen bir alan olmasının önüne geçmiş durumda kimi konular tartışılmaya demeyelim ama tartışılması için önerilmeye çalışıldı. Platformda bir yanda “kadın dayanışması”, “kız kardeşliğin” kutsanması, “birbirimiz için mücadele” söylemleri dillere pelesenk edilirken özde kendi gibi olmayan, kendi gibi düşünmeyen, sistematik olarak her yıl tekrarlanan olgu ve eylem anlayışlarını tartışmak isteyen kadınlara (kadın örgütlerine) tahammül edilemeyen bir durumdan bahsediyoruz. Bu sebeple platformun kendisini bir iktidar alanı olarak gören (her ne kadar kadın alanları iktidarsız alanlardır deseler de) ve burada çeşitli sebeplerle tahakküm oluşturan eylemi örgütlenme komitelerinden, görseli hazırlayan teknik komiteye kadar her yıl aynı arkadaşların, aynı anlayışla, aynı tarzda, aynı içerikte kendini ve mücadeleyi tekrarın içinde tek tipleşiren çok yönlü bir sorun olduğu bir kere daha açığa çıktı. Kendisine benzemeyene tahammülsüzlüğünü kimi alaycı, kimi küçümseyici, yer yer dışlayıcı (dışlayıcılığın kapsamı oldukça geniş) yaklaşımlar kadın platformlarını, kadınların ve kadın kurumlarının ortak mücadelelerini baltalamaya, burjuva, küçük-burjuva, reformist, sistem içi anlayışların hüküm sürmesine büyük olanaklar sunmaya devam ederken, bu anlayışların kendi “derinliğinde” en çok “reddettiği” yaklaşımı hem de en çok önemseyen insanlara yani kadınların kadınlara uyguladığı bir politikaya dönüştürüyor. Bireysellik kutsanırken örgütlü kadınlar hele ki örgütlü davranan kadınlar bu platformlarda özel bir mücadele vermek zorunda kalmaktadır. Zira platformlarda hükmetmeye alışmış kimi kadınların temsil ettiği anlayışlar platform toplantılarına kurumlar adına katılan kadınlara dahi bireysel davranmayı dayatan böyle davranmadığında dışlayan bir şiddet içine alan yaklaşımları sistematik bir politika olarak geliştiriyor. Biz bu anlayışların içine gömüldüğü bu gerçekliğin bir bilememe durumu olmadığını hatta çok sistematik bir biçimde uygulanan politikaları olduğunu söyleyelim. Kadın platformlarının içine düştüğü bu gerçeklik bu sebeple bir neden değil bir sonuç olarak kavranmalıdır. Toplantıya katılan tüm kadın ve kurumların göstermelik olarak eşit söz hakkına sahip olduğu iddia edilse de yukarıda ifade ettiğimiz yaklaşımlar bir hakimiyet kurma politikası olarak üretilmeye, yinelenmeye ve çeşitli yöntemlerle eleştirilerden kaçınılma-

ya çalışılan bir pratiği tarif etmektedir. Bu gerçeklikte platformlara “üzücü” bir biçimde damgasını vuran kadın dayanışması olmamakta, kadının kadın üzerinde, kadın kurumlarının kadın kurumları üzerinde tahakküm kurma yaklaşımları olarak anlaşılmalıdır.

Kendini tekrar eden eylem anlayışı yukarıda bahsini ettiğimiz tüm eylemlerde açığa çıkmıştır. Eylem anında açığa çıkan durumlar ise ibretlik bir niteliğe sahiptir. Taksim’de kitlenin önünün polis tarafından kesilmesi, kadınların demir bariyerlere her yıl aynı biçimde asılması birinci bariyer yıkıldıktan sonra plastik mermilerin sıkılmasıyla birlikte eylem komitesinin dağılma çağrısı yapması, bütün bunlar her yıl tekrarlanan olgulardır. Ancak bu yıl açığa çıkan şey eylem komitesi Karaköy’e gidiyoruz demesine rağmen kadın kitlelerinin “nereye gidiyorsunuz”, “her gün onlarca kadın öldürülüyor”, “öldürülüyoruz”, “yeter artık” diyerek yürüyüşte ısrar etmesi, kadın platformunu da eylem komitesini de düşünmeye, kendini sorgulamaya sevk etmelidir. Bizim cephemizden de bu durum geçerlidir. Devrimci kadın hareketinin sorumluluklarını yani çok yönlü devrimci görevlerini açığa çıkarmıştır. Bellidir ki kadın hareketine yön vermeye çalışan çeşitli feminist menşeli hareketler, bu hareketlere yedeklenen devrimci kadın kurumları ve bir kısım örgütsüz kadınlar, kadınların birikmiş olan devrimci öfkelerini sistemin izin verdiği sınırlar içine hapsedmek istiyorlar. Ancak bizim görevimiz kadınların biriken öfkelerini gerçek düşmana yönelmesini sağlamak ve kadın kitlelerini devrimci çizgide örgütlemektir.

Sonuç olarak; biz kadın dayanışmasını kelimenin en devrimci haliyle anlıyoruz yani ezilen cinsin eylemde, direnişte, mücadelede birliğini, her türlü saldırıya karşı ortak duruşunu ve ortak düşmana karşı birlikte bedel ödeme iradesini ve dayanışma içerisinde saldırılara karşı birlikte direnme cesaretini anlıyoruz. Ancak cinsiyet eşitsizliğine karşı Yeni Demokratik Devrim perspektifiyle örgütlemeye çalıştığımız mücadelenin henüz bu anlayışı güçlü şekilde pratiğe uygulayan, bu anlamda açığa çıkan sınıf uzlaşmacı çizgiye karşı gelişip serpilen bir nitelikten de uzak olduğunu biliyoruz. Bu sebeple platformlara hâkim olan çizgiden genel olarak kadın kitle hareketinin mevcut durumunda kendi gerçekliğimizi ve sorumluluklarımızı da buluyor inceliyor, sorguluyoruz. Eleştirilerimizi ise bu sorumlulukla ele alınması gerektiğini söylüyoruz.

Sistemin Çarkları Arasında Öğütülmek İstenen Liseli Gençliğin Öfkesi Büyüyor!

Pandemi döneminin daha ileri aşamalara evrilmesi eğitim kurumlarının, bu kurumlar özelinde de liselerin kapatılması ile sonuçlandı. Zaten halk gençliğini geliştirmek adına vasfı olmayan eğitim sistemi; yüz yüze eğitime ara verilmesi ile birlikte daha niteliksiz ve yoksul halk gençliği için ulaşılmaz hale geldi. Piyasalaşmış ve tamamen paralı hale gelmiş eğitim sisteminin öğrenci gençliğin taleplerine ve sorunlarına çözüm üretememesi, geleceksizlik ile kuşatılmış gençlerin çelişkilerini daha da derinleştirmiş ve gençler bu durumu internet üzerinden gündem yaratarak teşhir etmişti.

YÜZ YÜZE EĞİTİM, YÜZ YÜZE SORUNLARI!

Çözumsuzlükler içerisinde debelenen uzaktan eğitim, liselilerin eğitime erişememesi ile devam ederken 2021 Eylül ayı itibarıyla yüz yüze eğitime geçilmesi eğitimde yeni bir sürecin başlangıcı oldu.

Sistem yarattığı eğitime krizine karşı yüz yüze eğitimin başlatılmasını çözüm olarak görmüş, pandemi sürecinin devam etmesini ve git gide artan vakaları hiçe sayarak önlem almaksızın liseli gençliği kalabalık sınıflara tıkmıştır. Sağlık önlemlerinin alınmadığı ve sayıları 40-50'ye kadar çıkan sınıflar içerisinde "eğitim" görmeye devam eden liseli gençlik

süreçten de nasibini almıştır, dönem boyunca yüzlerce sınıf ve okul karantinaya alınmıştır.

Pandemi koşulları gençlik ve halk içerisinde ekonomik olarak daha zorlu bir döneme kapı açarken özellikle liselerde ve özelleştirilmiş kantinlerde yiyecek-içecek fiyatlarının artışı, uzun ders saatleri itibarıyla günün önemli saatlerini okulda geçiren gençlik için yemek alınamamasına ve hatta okul saatleri içerisinde aç kalınmasına sebep olmuştur. Ülke gündeminden bağımsız olmayan, bir

gelenek haline gelmiş olan zam saldırası liselerde de kantin fiyatlarının artması ile somutlanmıştır.

SÖMÜRÜNÜN "EĞİTİM" KILIFLI HALİ: MESLEK LİSELERİ

Liselerde birçok sorun ve çelişki baş gösterirken meslek liseleri içerisinde daha farklı sermaye politikaları izlenmektedir. Milli Eğitim Bakanı Mahmut Özer yaptığı açıklamada meslek liselerinin yılın ilk 10 ayında ekonomiye katkısının 540 milyon lira olduğunu açıkladı. Türkiye'de meslek liselerindeki staj sömürsünün varlığını açıkça gösteren bu resmî açıklamalar da göstermektedir ki iktidar bu sömürü biçimine meşruluk kazandırma çabası içerisinde. Adeta ticarethaneye çevrilmiş okullarda lise gençliği ucuz işgücü ve sömürü aygıtı olarak görülüyor. Zaten paralı olan eğitim sistemi ile kasalar doldurulurken bununla da yetinilmeyip devlet okulla-

zorlu eğitimden sayılmasına ilişkin hazırlanan öneri 20. Milli Eğitim Şurası'nda kabul edildi. Bunun yanında 5 yaş okullaşma oranının yüzde 100'e ulaşması için okul öncesi eğitimin zorunlu ve ücretsiz olması önerisi ise kabul edilmedi. Türk-İslam sentezli eğitim müfredatı artık ilkökul, ortaokul, lise ve üniversiteyi de aşarak okul öncesine kadar ulaşmış oldu. Bu müfredat ile hâkim sınıflar kendi sınıf çıkarlarına göre; düşünmeyen, sorgulamayan, ezberci ve resmî ideolojiye temelden bağlı bir nesil yaratma hedefi ile hareket etmektedirler.

"Makbul kadın" yaratma, erkek egemenliğini yeniden üretme merkezleri olarak da karşımıza çıkan liselerde devlet, cinsiyetçi eğitim politikaları ile genç kadınları da kendi ahlaki yapılanmasına uygun olarak yetiştirmeyi görev edinmiştir. Öyle ki bu görevler özellikle liseler içerisinde

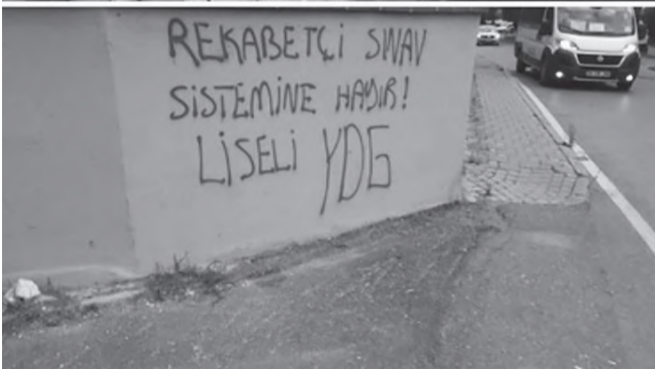
lığını koruma gayreti içerisindeyler.

Bunların dışında liselerde verilen eğitim, sadece kafa emeği üzerinden geliştiği ve ezbere dayalı olduğu için verilen dersler sınavlara kadar süren, sınavdan sonra unutulmuş gereksiz bilgi yığını olarak görülüyor. İlkokuldan itibaren yabancı dil dersi görülürken lise son sınıfta dahi A1 düzeyinde yabancı dil dersi görülmesi ve buna rağmen "başarısız" olunması bunun kanıtlarındandır. Bu da eğitim sisteminin, kavratmada yetersiz olan ezberci eğitim anlayışının sonucudur. Aynı zamanda bir liselinin kendi alanında kol ve kafa emeğini aynı anda yürütüp geliştirebileceği bir eğitim sisteminin olmayışı okuduğu alanla alakasız binlerce liseliyi de karşımıza çıkarıyor.

TOPLUMSAL KURTULUŞ YERİNE BİREYÇİLİK KUTSANIYOR

Pandeminin yönetilememesi, kriz faturasının halka kesilmesi ve son dönemde tartışmaların konusu olan döviz artışı liseli gençlikte sisteme yönelik güvensizlik daha da büyümektedir. Zaten ezberci, gerici eğitim anlayışı içerisinde sınav stresinin ve geleceksizliğin sarmalında bulunan lise gençliği mevcut politik durum içerisinde, muhalif bir karakteristik özellik kazanmıştır.

Egemen sınıflar, sömürü politikalarını ve var olan gerici sistemi devam ettirebilmek için gençliği kazanmaya çalışırken ne gençlik içerisinde ne de özel olarak liseliler içerisinde kendi meşruiyetini yaratamamıştır. "Z kuşağı" olarak tanımlanan bu kuşak sistem açısından bir sorun haline gelmiştir. Sistemin ekonomik-politik çıkmazlarını fark edebilmiş kimi liseliler ise bu sorunlara karşı; gereksiz zaman kaybı olarak gördüğü okulu bırakarak meslek sahibi olmayı, polis-bekçi olarak daha kolay bir şekilde hayat kurmayı ya da yine yaygın bir şekilde görüldüğü gibi

rından sermayeye pay yaratılmaya çalışılıyor. Buradan gelen paralar bir avuç asalağın elinde toplanırken bu ortam içerisinde liselilerin okuyup "geleceğini" kazanması bekleniyor.

SİSTEME YEDEKLEME APARATI OLARAK MÜFREDAT

Türk-İslam sentezli eğitim müfredatı, şovenizm zehrine bulanmış gençler yaratma hedefiyle içeriklendirilmiş bilinçli bir politikanın ürünüdür. Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından 4-6 yaş grubu Kuran kurslarının okul öncesi

"öğretmenler" ve idare tarafından sırtlanılmıştır. Genç kadınların gülüşü, kıyafeti, konuşması, arkadaşları sistem bekçileri tarafından saldırı altındadır. Anne-babaya şikâyet etme, okuldan atma tehditleri ile genç kadınların özgürlükleri kısıtlanmaktadır. Devlet bu politikalarını taçlandırarak genç kadınları toplumsal cinsiyet rollerinin dışına çıkmadan, cinsiyete dayalı meslek seçimlerine itmektedir. Ev emekçiliği, hemşirelik, anaokulu öğretmenliği gibi sistemin kadınlar için "daha uygun" gördüğü mesleklerle yönlendirme ve sistemin devamlı-

emperyalist-kapitalist ülkelere "kaçma"yı hedeflemektedir. Ancak açık ki toplumsal kurtuluş bilincinden oldukça uzak olan bu bireyci planlar, halk gençliğinin ve özelde de liselilerin sorunlarını çözmeyecektir.

BİLİNDİK BİR SİSTEM POLİTİKASI OLARAK YOZLAŞTIRMA SALDIRISI

Yine eğitimin niteliksizliği ve geleceksizliğe sürüklenmekten kaynaklı birçok liseli genç, kolay yoldan para kazanma adına çetecilik faaliyetlerine girebiliyor. Bu arayışlar özellikle emekçi, yoksul semtlerde görülüyor ve bizzat sistem tarafından liseli gençliğe dayatılıyor. Devlet, yaptığı girişimler ile bu kültüre sevk etmediği gençlere yarattığı ve destek olduğu diziler ve müzik kültürüyle de ulaşmaya çalışıyor ve bu girişim özellikle liseli gençler içerisinde büyük etki yaratıyor. Uyuşturucu kullanımı hâkim sınıf temsilcilerinin yalanlarına karşın liselerde oldukça yoğun. Sistem emekçi yoksul mahallelerde zihinleri ve bedenleri uyuşturarak, yozlaştırarak kendisine daha az zarar verecek bir gençlik kuşağı yaratmaya çalışıyor. Çünkü yozlaşmış, çetelerin

ağına takılarak kolay yoldan para kazanmanın hesabını yapan bir gencin gelecek sorunu ve sistemle çelişkisi çarpıtılmış, ehlileştirilmiş olur. Bu yüzden mafyacılığı en üst düzeyde örgütlemiş bu gerici burjuva-feodal düzenin halk gençliğine ve özelde de lise gençliğine çeteciliği, uyuşturucuyu dayatması tesadüf değildir.

LİSELERDE İSYAN BİRİKİYOR!

Öğrenciler, yetenek ve işlevine göre okullara, mesleklere yönlendirilmediği, birbiriyle yarış içerisinde olup sıra arkadaşlarını elediği, üniversiteye yerleşse dahi sonrasında işsiz kalma ihtimali ile hareket ettiği, sınavdan sınava koşup bunun stresi ile yıllarını geçirdiği bir lise ve eğitim süreci içerisindedir. Liselilerin; devletin sunduğu olanakları bir çözüm olarak görmeyip daha farklı arayışlar içerisine girmesi elbette ki beklenen bir sonuçtur ancak bunun sorunu çözmeye yönelik olabilmesi için daha ileri ve mücadeleye dayalı bir bilinç evrilmesi gerekmektedir.

Sömürü düzeni sürerken geleceğin işçisi, sömürüleni olarak görülen li-

selilerin bu düzene karşı en insani ve demokratik haklarını savunmaları, bu haklarını lise içerisine taşımaları okul idareleri ve okul içerisinde görev yapan polisler tarafından engellenebilmektedir. Sorgulamaktan uzak, cinsiyetçi, anti-bilimsel eğitim anlayışı, lise gençliğini yozlaştırmak ve apolitikleştirmek için kullanılırken akıntıya karşı yüzen gençler de okuldan atma, uzaklaştırma gibi cezalarla engellenmeye çalışılıyor. Ancak güneşin balçıkla sıvanamayacağı gerçeği gibi liselerde de sistemin bu saldırıları ve ablukasına karşı ciddi düzeyde bir tepki politikleşerek büyüyor.

Egemenler bunun dışında, ideolojik saldırılarını daha da boyutlandırarak faşist, gerici yapılanmaları okullara sokup gençlerle iletişime geçmelerine, stant vs. gibi çeşitli propaganda çalışmalarına olanak sağlıyor ve bu yolla bilinç bulanıklığı yaratmaya çalışıyor. "Siyaset yasak!" ifadelerinin ısrarla tekrarlandığı okullarda faşist örgütlenmeler rahatlıkla varlık gösterirken, en demokratik öğrenci toplulukları dahi yasaklanıyor. Yaşadığı çelişkileri örgütlü bilinç çevirmek

isteyen liseliler bu şekilde de baskı ve kontrol altında tutulmaya çalışıyor. Ancak sistemin sindirmeye çalıştığı, umutsuzluğu yaydığı bu ortamda tepkisini dile getiren liseliler de gün geçtikçe artıyor.

Sistem krizler içerisinde debelenirken bunun bedelini işçilere, köylülere, halk gençliğine ödetmeye çalışmaktadır. Korku, kaygı yaratıp baskı altına almaya çalışarak ve aynı zamanda liselerde dayattığı eğitim müfredatı ile sistemi sorgulamayan, üretemeyen bir halk gençliği yaratılmak isteniyor. Çünkü sömürü düzeninin devam için bu gerekiyor. Diğer yandan gençliğin farklı arayışlar içerisine girmesine de olanak yaratarak onu bireyi ve bireyciliği kutsayan burjuva ideolojiyle esir almaya çalışıyor. Bu durumda biz liseli gençliğe düşen görev ise sistemin eğitim politikalarına karşı tepkimizi ve isyanımızı örgütlemektir. Bunu Demokratik Halk Liseleri mücadelesi ile birleştirdiğimiz oranda eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim hakkını kazanabilir geleceği bu bilinçle inşa edebiliriz.

"Hiçbir baskı veya saldırıya boyun eğmeyeceğiz!"

ANKARA – Ankara Üniversitesi öğrencileri, Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde Ülkü Ocakları'ndan 150 kişilik faşist grubun, polis ve ÖGB korumasında öğrencilere kesici silahla saldırısından sonra Mülkiyeliler Birliği Genel Merkezi'nde basın toplantısı düzenledi. Toplantıya İnsan Hakları Derneği (İHD) Ankara Şube Eş Genel Başkanı Fatin Kanat, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) avukatı Ayşegül Çağatay ve çok sayıda öğrenci katıldı. Açıklamayı İLEF Dayanışması adına Selma Tokaç yaptı.

'ÖZEL GÜVENLİK İŞBİRLİĞİ İÇERİSİNDE'

Cebeci Kampüsü'nde iki gündür grupların saldırısı altında olduklarını belirten Tokaç, saldırıların üniversite bileşenlerine karşı yapıldığını ifade ederek, "Okulumuzda ekonomik krize ve bunun öğrencilere olan etkisine dair bir forum düzenlemek isteyen Mülkiye Dayanışması bileşenlerine karşı Çarşamba günü yapılan saldırı ile başlayan süreç, bugün

tekrardan aynı grubun Cebeci Kampüsündeki ilerici öğrencilere yapmaya çalıştığı saldırıyla devam etmiştir. Söz konusu grup, okul içerisindeki arkadaşlarımıza saldırmaya kalkmış, cinsiyetçi küfür ve hakaretlerde bulunmuş, en nihayetinde de arkadaşlarımıza bıçaklı bir saldırıya yeltenmiştir. Söz konusu saldırının ÖGB Amiri Aslan Duran'ın üniversitemizin öğrencisi olan arkadaşlarımızdan birini okuldan atmaya yeltenmesi ve bunun üzerinden gerginlik çıkarmaya çalışmasından sonra başlamış olması özel güvenlik birimlerinin Ülkü Ocakları'na mensup faşistler ile beraber hareket ettiğinin açık bir göstergesidir. Ayrıca, ilerici öğrencileri sürekli olarak taciz eden, takip eden özel güvenlik birimlerinin okulumuza söz konusu grubun kesici-delici aletlerle girmesini engellememesi, mevzu bahis işbirliğinin bir diğer göstergesidir" diye konuştu.

'ARKASINDA İKTİDAR VAR'

Ülkücü grubun, Ankara Üniversitesi

öğrencisi olmayan, kim olduğu belirsiz kişileri öğrencilere saldırmaları için okula soktuğuna dikkat çeken Tokaç, "Bu duruma yine özel güvenlik birimleri göz yummaktadır. Ayrıca aynı şekilde kesici, delici aletler taşıyan faşist çeteler okulumuzun çevresinde toplanarak okulumuzun öğrencilerine tehdit oluşturmakta, okulumuzun öğrencilerine saldırma fırsatı kollamaktadır. Okulumuzda oluşturulan bu gerginlik ortamı ve korku atmosferinin arkasında iktidarın ve ortaklarının ekonomik krize karşı gün geçtikçe artan öfkeyi bastırarak ve sindirmek amacı yatmaktadır" ifadelerini kullandı.

Tokaç son olarak, 14 Aralık Salı günü bütün üniversite bileşenlerini, ülkenin genel gündemi haline gelen ekonomik krizi konuşmaya davet etti.

'ÖĞRENCİLERİN YANINDAYIZ'

Basın açıklamasından sonra söz alan İHD Ankara Şube Eş Genel Başkanı Fatin Kanat, ülke olarak kötü bir dönemden geçildiğini belirterek, "Kendi

yasalarını dahi tanımayan bir iktidar var. İktidarın küçük ortağı olan MHP ve ülkücüler Anayasa mahkemesini tehdit edebiliyor. Hukuk, yargı onların denetiminde. Bütün bunlara rağmen öğrencilerin omuz omuza oluşu bize umut veriyor. Bu aynı zamanda ülkedeki laik üniversite mücadelesinin sürdürücüsü konumunda. İHD olarak, yaşanabilecek her türlü hak ihlallerinde öğrencilerin yanındayız" dedi.

'FAŞİZMİN YANSIMASI CEBECİ KAMPÜSÜ'

Ardından söz alan ÇHD'li avukat Ayşegül Çağatay, "Ülkemizde görülen faşizmin bugünkü yansıması Cebeci Kampüsü'nde oldu. Öğrenci arkadaşlarımız faşizme karşı yan yana durarak bu saldırılara cevap vermiştir. Bu antifaşist mücadelede öğrenci arkadaşlarımızın yanında olduğumuzu belirtiyoruz" şeklinde konuştu.

Açıklama alkışlarla ve "Yaşasın öğrenci dayanışması" sloganlarıyla son buldu.

Tüm Sorun ve Tartışmaları Siyasi Çalışmaya Bağlamalıyız

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Sınıf mücadelelerinde önemli değişimler yaşandığında, sınıflı toplum ve sınıf mücadelesine dayalı her yapı kendi içinde bu değişimin sancılarını yaşar ve yansıtır. Bu durum, nesnel dünyayı değiştirirken öznel dünyaları da değiştirme sorumluluğu ve bilincindeki komünistler için yabancı olmadıkları bir konudur. Diğer yandan bilinç de koşulların ürünüdür; koşulların etkisine açıktır. Söz konusu olan maddi koşullar ise ondaki her süreç ve gelişme; komünistleri, komünist hareketi de etkiler. İşte komünistler bunun da bilincinde olarak hareket ettiklerinde hem karşılaşacakları sorun ve fırsatları öngörebilme hem de bu sorun ve fırsatlar karşısında kendi özneliğine (komünist parti) doğru müdahaleler geliştirebilme yeteneğine sahip olurlar. Sınıf mücadelesinde görece olumlu ve olumsuz koşullara, süreçlerdeki iniş çıkışlara rağmen komünist hareketi süreklileştirerek onu geliştiren ve devrime bağlayan bu bilimsel yaklaşımdır.

Devrimci mücadelenin zayıfladığı, belli tıkanma veya zayıflıkların yaşandığı koşullar; birçok sorunun, olumsuz şekilleniş ve kültürün de gelişme gösterdiği koşullardır. Karşılaşılan sorun ve yaşanan zayıflıklar da genel olarak sınıf mücadelesinin nesnel hareketini yansıtır; ondaki sürecin bir parçasıdır. Ancak bu 'genel' olarak böyledir; olumsuzluklar karşısında genel olana ya da nesnel şartlara sığınmak komünistlerin işi değildir. Komünist olmak, tam da bu koşulların değiştirilmesini içeren bilimsel bir tutuma sahip olmaktır. Aynı şey öznel koşullar; parti yaşamı ve her bir komünistin öznel süreci için de geçerlidir. Söz konusu olumsuz süreçlerde komünist parti saflarında proletaryaya ait olmayan ideolojik-kültürel tutum ve şekillenişlerin ortaya çıkması anlaşılacak bir konu değildir. Fakat bu durumun 'normal' karşılanması ve

ona karşı proleter bir mücadelenin başlatılmaması kabul edilemezdir. Komünist parti saflarında hatta her bir komünistin kendi iç çelişkilerinde proleter bir mücadeleden bahsederken burjuvaziye karşı mücadeleden, onun 'bizdeki' ideolojik yansımalarına karşı mücadeleden bahsederiz. Komünist parti saflarında bu yansımaların adı küçük burjuva ideolojisidir. Komünist partide her türden sapma ve tasfiyeciliğin temelinde küçük burjuva ideolojisinin verdiği yaşam, çalışma ve davranış tarzının etkisi vardır. On binlerce burjuva alışkanlıktan, davranış ve söylemden kopamamanın ya da bu küçük burjuva karaktericatin temelinde ise nesnel ve öznel şartların tümünde komünist mücadeleyi gerektiği gibi yükseltmemeye bulunur.

Mao yoldaş **"Siyasi çalışma bütün çalışmaların can damarıdır."** derken parti içi sorunlarda ve kuşkusuz kendi öznel sorunlarımızda da üzerinde duracağımız temel halkayı ortaya koymuştur. Eğer komünistlerin varlık koşulu ve tüm mücadelesi sınıf mücadelesine, devrime ve komünist bir toplum yaratma hedefine bağlıysa ki öyledir, bir komünistin ya da komünist partinin karakterini belirleyen de bu noktadaki pratiğidir. Bu pratik, tekil veya herhangi bir pratik değil siyasi bir pratiktir. Çünkü sınıf mücadelesi, devrim ve komünist bir toplum yaratma hedefi, her bakımdan siyasi (siyasi iktidar/komünist önderlik) bir pratiği esas alır. Ekonomik, örgütsel, askeri ve kuşkusuz ideolojik her çalışmanın bağlandığı temel halka burasıdır. Öyleyse ideolojik ve kültürel dejenerasyona denk düşen şekilleniş tartışmalarında ve genel olarak parti içi sorunlarda mihenk taşımız da bu "siyasi çalışma" olmalıdır.

Siyasi çalışmayı temel ve ölçüt almak ne demektir? Bu, her kişi veya hare-

keti siyasi çalışmada konumlandığı yerden değerlendirmek demektir. Bu konumlanma; biri teorik diğeri pratik olmak üzere birbiriyle bağlantılı iki açıdan tartışılabilir ki bu durumda da pratik esas öğeyi teşkil eder. Ancak her durumda komünist pratiği ve karakteri, siyasi çalışmalarda nerede durulduğu ne savunulduğu ve pratikte ne yapıldığı belirler. Siyasi çalışmalar, belirli bir sınıf konumundan; o sınıfın mücadeledeki konumundan tanımlanabilir şeylerdir. Doğal olarak siyasi çalışmayı esas ve ölçüt almak demek proleter mücadeledeki konumu yani buradaki savunu ve pratiği temel almak demektir. Bu anlamda binlerce küçük ayrıntı, kısır tartışma ve kendini sürekli yeniden üreten anlaşmazlıkların kaynağında, proleter konum ve mücadeleden uzaklaşarak küçük burjuvaziye yaklaşan hatta onu temsil eden anlayışlar olduğunu söylemek gerekir. Komünistler bu binlerce 'küçük' sorun ve tartışmanın, tek bir tanesindeki dahi burjuva özü görür ve eğer müdahale edilmezse neye dönüşeceğini bilirler. Diğer yandan bu sorun ve tartışmaların içinde boğulmamak da gerekir. O nedenle bu sorunlara hükmeden ana gerçeklere odaklanmak, her bir tartışmada bu gerçeklerden yola çıkmak ve nihayetinde o gerçekleri devrimci siyasi çalışmanın içerisinde aşma iradesini ortaya koymak gerekir. Bu yaklaşım ve iradeye sahip olmayan bir kişinin tartışması ve kavgası da komünistçe değildir. Bu yüzden partiyi ve yoldaşları kısır tartışmaların, dedikodunun, güvensizliğin, yatay ilişkilerin ve iç deşifreyonun girdabına çeken her anlayış ve tutumu, tam da siyasi çalışmanın görevleri üzerinden ele alınmalı ve mahkûm etmeliyiz. Unutmamalıyız ki bu küçük burjuva anlayışlara karşı mücadele de bir sınıf tutumu ve komünist bir görevdir. Ki komünist partiyi etkisi altına aldığı oranda bazen bu iç mücadele verilmeksizin ileriye doğru ciddi bir adım atmak dahi mümkün değildir.

Bir komünist parti açısından, türevleriyle birlikte liberalizm, kendiliğindencilik ve menşevizm en büyük düşmanlardır. Ki bu iç düşmanlar çoğu kez 'dış' düşmandan daha tehlikelidir ve nihayetinde yine ona yani dış düşmana bağlıdır. Örneğin iç deşifreyon her türlü parti sırrının "gönüllü" olarak düşmana taşınmasıdır ki ihanetle

eş anlamlıdır. Komünist parti içinde ben-merkezliğin ve "adamcılığın" gelişimi bireyciliğin, birey ideolojisine dayalı liberalizmin gelişiminden başka bir şey değildir. Partiye bağlılık, parti disiplini ve işleyişi yerine kişilere bağlılık, kişilerin disiplini ve kişilerin kişilerle kurulan ilişkileri hâkim olmaya başladığı yerde bazen liberalizm bazen sekterizm fakat her durumda burjuva hastalıklar hâkim hale gelerek partiyi çürütür. Böyle dönemlerde ilkeler önemsizleşir, komiteler işlemez/işletilmez, disiplin ve kurallar lafta kalır ya da aynı anlama gelmek üzere tek taraflı bir biçimde uygulanır. Partide böyle ortamlar merkezi önderlik ve otorite boşluğundan da beslenerek partiyi parti olmaktan çıkaran, safları dağıtan bir özellik göstermeye başlar.

Uzun mücadele sürecinde, partinin bütününde ve komitelerinde kolektif çalışma tarzının egemen olduğu dönemlerde parti her yönüyle gelişme göstermiş ancak kolektivizmin zayıfladığı, bireyciliğin, "adamcılığın", bölgeciliğin, grupçuluğun geliştiği dönemlerde ise büyük zorluklarla yüzleşmiştir. İçte tüm bu sorunları burjuva ideolojisinin yansımalarıyla, küçük burjuvazinin yaşam ve davranış tarzıyla tartışıp mücadele etsek de bu sorunlara üreteceğimiz çözüm asla içe kapalı olmayacaktır. Bu nedenle küçük burjuva ideolojik hastalıklara ve iç dejenerasyona karşı mücadeleyi, siyasi ve pratik mücadelenin görevlerine bağlamalı; kolektivizm, işleyiş ve disiplini bu görevlerden doğru tanımlamalıyız. Sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına bağlı olarak siyasi çalışmalar temelinde ve pratiğin aynasında yürüteceğimiz her tartışma bize doğru olanı sunacaktır. Sınıf mücadelesinden kopuk, siyasi-pratik mücadeleye hizmet etmeyen ve onun yolunu aydınlatmayan her tartışmanın bize, sınıfımıza, partimize ait olmadığını unutmaksızın sınıf mücadelesindeki görevlerimize odaklanmalı ve bu görevlerin bir parçası olarak iç ideolojik mücadeleyi yükseltmeliyiz. Ve asla umutsuz olmamalıyız. Çünkü komünistler için umut bilimsel bir tutumun ifadesidir. Lenin yoldaşın saptadığı gibi: **Umutsuzluk ve karamsarlık, yığınların nedenlerini kavrayamayan, çıkış yolu göremeyen, mücadele yeteneğini kaybetmiş olanlara ait bir sorundur.**

"Ni una Menos/Bir kişi daha eksilmeyeceğiz!"

İSVİÇRE- Zürih'te bugün İsviçreli sosyalist, feminist ve anarşist kadın örgütlerinin çağrısıyla katledilen kadınlar için yürüyüş düzenlendi. 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü kapsamında başlatılan eylem ve ekinliklerin finali niteliğindeki yürüyüşte, yüzlerce kişi Helvetia Meydanı'nda toplanarak "Ni una Menos/Bir kişi daha eksilmeyeceğiz" dedi.

Yürüyüş öncesi toplanan kitlenin farklı dillerde selamlandığı eylemde, iki saat boyunca coşkulu ve kitlesel bir şekilde Zürih'in ana caddelerinde yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş sırasında belli aralıklarla katılım sağlayan kadın örgütleri temsilcileri kendi açıklamalarını sahneden gerçekleştirdi.

Eylemde ayrıca Bahnhof Caddesi'ne İsviçre'de 2021 yılı içerisinde katledilen kadınların isminin, katledildikleri tarih ve yerin olduğu pankart asıldı. Tüm konuşmacılar kadınları öldüren erkeklerin ataerkil devlet anlayışı tarafından korunduğuna dikkat çekti.

Kadınların ve LGBTİ+ bireylerin cinsel, psikolojik ve ayrımcı politikalara maruz kalmalarının yanı sıra mülteci kadınların da işyerlerinde ve sokakta yaşadıkları ayrımcı politikalar konuşmacılar tarafından teşhir edildi. Türkiyeli kadın örgütlerinin de katılım sağladığı eylemde yürüyüş güzergahı boyunca "Jin jiyen Azadi", "Erkekler öldürüyor devlet koruyor", "Bir kişi daha eksilmeyeceğiz" şeklinde sloganlar atıldı. Yürüyüş başlangıç noktasına geri yürünerek ve yapılan konuşmalarla sonlandırdı.

Hint Ordusu 14 madenciyi katletti

HABER MERKEZİ- Hindistan'da paramiliter güçlerin 'yanlış istihbarat' aldıkları gerekçesiyle bir kamyonete ateş açması sonrasında en az 6 maden işçisinin katledildiği açıklandı.

Hindistan'ın kuzeydoğusundaki Myanmar sınırında, Maoistlerin güçlü olduğu Nagaland eyaletinde yaşandı. Hint devletinden yapılan açıklamaya göre, Hindistan ordusunun paramiliter gücü Assam Rifles (Assam Tüfekleri), Maoistlerin saldırı düzenleyeceği istihbaratına dayanarak Myanmar sınırındaki Oting köyünde bir kamyonu ateş açtı.

Kamyonun Assam Tüfekleri'nin kamp alanına yaklaşmakta olduğu belirtildi ancak içeride, vardiyadan dönen 30'dan fazla kömür madeni işçisi var-

dı. Reuters'a isim vermeden konuşan üst düzey bir polis kaynağı, "Askerler, bölgede militan hareketliliğine dair istihbarata sahipti ve kamyonu görünce madencileri isyancı zannetti. Açılan ateşte altı işçi öldü" dedi.

Nagaland'daki yerel halk güvenlik birimlerinin operasyonlarında köylüleri de hedef aldığı yönünde geçmişte de suçlamalarda bulunmuşken, madencilerin öldürülmesi sonrasında tepki büyüdü. Haberin köyde yayılmasının ardından yüzlerce kişi bölgeye giderek Assam Tüfekleri'ne ait araçları ateşe verdi ve çatışma çıktı. Köylülere de ateş açan çeteler 8 madenciyi daha katletti. Olaylarda bir asker de ölümlenirken, hem halktan hem ordu güçleri arasından çok sayıda kişinin de yaralandığı belirtildi.

Yeni Halk Ordusu Negros Komutanlığı'ndan tebrik mesajı

HABER MERKEZİ- Apolinario Gatmaitan Komutanlığı sözcüsü Ka Juanito Magbanua, Negros'un iç bölgelerindeki devasa askeri operasyonların ortasında Yeni Halk Ordusu Negros Adası Bölgesel Operasyon Komutanlığı'nı (AGC-NPA), "Filipinler Silahlı Kuvvetlerinin (AFP) ve Filipin Ulusal Polisinin (PNP) faşist kuvvetlerinin" saldırılarına cesurca göğüs gerdikleri için adadaki tüm kızıl savaşçıları tebrik etti.

10 Aralık'ta yayınlanan bir bildiri- de Magbanua, Leonardo Panaligan Komutanlığı-NPA Merkez Negros Cephesi (LPC-NPA) altındaki NPA birimlerini özellikle selamladı. "LPC-NPA'nın geçen 3 Kasım'da 62. ve 79. Piyade Taburu'nun birleşik birliklerine pusu kurmasından bu yana, Orta Negros bölgeleri sürekli olarak başarılı taktik saldırılar düzenlendi" dedi.

Magbanua'ya göre, NPA üyeleri tarafından Negros Adası'nda başlatılan taktik saldırılar "bölge komutanlığı'nın direktifine dayanıyor ve Partinin [CPP] tüm ülkede yoğun ve kapsamlı gerilla savaşı çağrısına bağlı kalıyor."

Halkın, özellikle de köylü kitlelerin derin ve yaygın desteği olmadan, NPA taktik saldırılarının başarılı olmayacağını da sözlerine ekledi.

Magbanua yaptığı açıklamada, "NPA, gerçek toprak reformu müca-

delelerinde ve her türlü sömürü ve baskıya karşı direnişlerinde onlara yardımcı oluyor" dedi.

"Kitleler, Duterte'ye ve onun uşaklarının kırsal kesimdeki askeri operasyonlarındaki faşist eylemlerine kızgın" dedi.

Magbanua, AFP/PNP ve kana susamış Duterte rejiminin insan hakları ihlallerinin sayılamayacak kadar çok olduğunu ve insanların uzun süredir adalet için seslendiğini ve NPA'nın insan haklarını savunması için çağrıda bulunduğunu belirtti.

Magbanua, "AFP/PNP, Haziran 2022'ye kadar tüm ülkedeki devrimci hareketi yok etme yalanını ileri sürmek için vahşete, tehditlere ve aldatmaya güveniyor" dedi.

AGC-NPA daha sonra Negros Adası'ndaki tüm gerilla cepheslerini "halkın çıkarlarını savunmak ve halka ve devrime kan borcu olanların bedelini ağır ödetmek için ezilen ve sömürülen kitlelerle birlikte taktik saldırılarını daha da yoğunlaştırmaya" çağırırdı.

Ayrıca NPA gerillalarını silahlı devrim stratejik savunmadan stratejik dengeye ve stratejik saldırıya, tam zafere kadar ilerletmeye yönlendirdi.

Köylüler iki siyasi tutsağın özgürlüğü için 32 askeri rehin aldı

HABER MERKEZİ- Kolombiyalı köylüler 32 faşist ordu askerini kaçırdı ve hapisteki iki siyasi tutsağın özgürlüğünü kazandı.

Eylem, 15 Kasım'da, Cauca, Corinto'daki toprakları işgal eden köylüler, bir tahliye sırasında polis ve ordu tarafından bastırıldığında gerçekleşti. María Emperatriz Tombé ve Carlos Eliecer Ortega Coicué köylüleri Kolombiyalı devlet güçlerinin bu eyleminde tutuklandı.

Faşist ordu köylüleri vurmak için ateşli silahlar kullandı. Köylüler daha sonra iki köylünün serbest bırakılması için baskı yapmak üzere 32 askeri esir aldılar. Eylem neredeyse 24 saat sürdü ve iki tutsağın

serbest bırakılmasıyla sona erdi.

Devrimci Kolombiya haber portalı El Comunero'ya göre, "Yarı feodal ve yarı sömürge bir ülke olan Kolombiya'da ana mesele toprak mücadelesidir. Tarihsel olarak köylüler toprak için mücadele etmişlerdir ve bu mücadele günümüzde de devam etmektedir. Unutmayalım ki, köylüler son bir ay içinde, toprak haklarını talep etmek için baskıcı gerici güçlerin askerlerini ikinci kez gözaltına aldılar. [...] Bu olaylar, köylülerin toprak için savaşmaya devam ettiğini ve toprağın gerçekten yaşayan ve üzerinde çalışanların elinde olması ihtiyacını uygulamaya koyduğunu gösteriyor."

Ekonomide Girilen Bataklık ve Dış Politikada Çekilen “Beyaz Bayrak”

TC ekonomisi 2021 yılının ikinci çeyreğinden itibaren; kısa vadede çıkılması mümkün olmayan bir bataklığa saplanmış ve çöküşün eşiğine gelmiş durumdadır. Son 8 ay içerisinde kurda yaşanan artış ile birlikte TL, dolar karşısında değerinin yaklaşık 3'te birinden fazlasını kaybetmiştir. Birçok resmi olmayan kuruluş tarafından enflasyon hesaplamaları yüzde 48 ve 58 arasında değişirken, birkaç yıl içerisinde enflasyonun ikiye katlandığı görülmektedir.

Uzun yıllardır, bir yarı-feodal, yarı-sömürge ülke olarak TC, küresel ölçekte yaşanan ekonomik sarıntı ve krizlerin yoğun bir biçimde hissedildiği ülkelerden biri olmakta, sıklıkla ekonomik kriz ve onun yol açtığı politik krizlerle karşılaşmaktaydı.

Ancak son süreçte izlenen ekonomik politikalar bu krizlerin halk nezdinde hiç olmadığı kadar keskin bir biçimde hissedilmesini de beraberinde getirdi. Satın alma gücünün alt seviyelere gerilediği bu ortamda, AKP iktidarı bu politikanın “ihracata dayalı ekonomik büyüme” kisvesi altında devam ettirileceğini iddia ederken, bu büyüme; istihdama olumlu bir katkısı olmaksızın, artan işsizlik; işgücünün sürekli bir biçimde ucuzlamasına yol açmaktadır. Erdoğan'ın Çin ekonomisini örnek gösteren açıklamasının temelinde de işgücü maliyetinin olabildiğince alt seviyelerde tutulmaya devam edileceği, istihdamın ise yakın zamanda gerçekleşmesi beklenmeyen uluslararası tekellerin sermayenin yatırım yapması beklentisine bırakıldığı görülmektedir. Bunun bir diğer anlamı ise işçi ve emekçilerin haklarının daha fazla tırpanlanacağı, sömürünün boyutunun artacağıdır.

Politika faizinin düşürülmesinin her ne kadar “halkın parasının” kurtarılacak olarak görüldüğü lanse edilse de; 2021 Ekim ayında 200 baz puan indirimine karşılık bu indirimin so-

nucunda yaşanan günlük yüzde 3'ün üzerinde kur artışının getirdiği sonuç olarak hammadde fiyatlarına gelen misli artışlar ve temel yaşam malzemelerinde bile getirilen devasa zamlar, halkın parasının ne biçimde eritildiğini göstermektedir. Boyutlu bir biçimde dışa bağımlı bir ülke olarak TC'nin niyetinin halkın parasını kurtarmak olmadığı, ülkenin emperyalist tekellere en iyi koşullarda hizmet verme çabası olduğu görülmektedir.

Önüne geçilemeyen kur artışı ve yüksek enflasyon, politik alanda da bir kriz biçiminde yankı bulmakta ve

ön görümler mevcutken, bu gibi görüşmeler bu politika değişikliği ihtimalini kuvvetlendirmektedir.

Doğu Akdeniz tartışmalarını ortaya çıkaran bir diğer sebep ise yakın zamanda Kıbrıs Cumhuriyeti tarafından ihaleye sunulan 5 No'lu parsel üzerinde ExxonMobil-Katar Petrolleri ortaklığıdır. Uzun zamandır bölgede TC'nin en önemli partneri olarak görülen ve sıcak para akışının önemli ayaklarından birini oluşturan Katar'ın, TC'nin karşı çıkmasına rağmen bu ortaklığa girişmesi birçok tartışmayı da beraberinde getirmektedir.

Katar ile yapılan son görüşmelerde; uygun motor bulunamadığı için sadece maketten ibaret kalan helikopter ve eğitim uçaklarının fabrikalarından, birçok uluslararası teknolojinin taklit merkezi olarak faaliyet gösteren ROKETSAN ve ASELSAN gibi şirketlerin Katar'a devredileceği konuşulmaktadır. TC dış politikasının en önemli birkaç gündeminden biri olan Doğu Akdeniz'de Katar'ın TC'ye rağmen rahatlıkla karşı pozisyon alışı ve TC'nin buna rağmen hala kaynaklarını peşkeş çekmenin yollarını arıyor oluşu, ekonomik ve politik çıkmazın bir görüntüsü olmaktadır.

Yakın zamanda Erdoğan'ın Katar'a gerçekleştirdiği görüşmede yatırım odaklı yeni anlaşmalar imzalandı. Bu durumla ilgili konuşan Katar Dışişleri Bakanı da “Türkiye'deki ekonomik zorlukların getirdiği olanakları yakından takip ediyoruz” diyerek, Erdoğan'ın gelişinin özünde ne anlam ifade ettiğini net bir biçimde ortaya koydu.

Bununla birlikte Erdoğan'ın Suudi Arabistan ile de bir görüşme istediğinde bulunduğu ancak

bunun gerçekleşmediği de belirtiliyor. Yani TC'nin dış politikası bir yandan ABD emperyalizmi için daha işlevli hale gelme, diğer yanda ise “sıcak para gelsin de nereden gelirse gelsin” biçiminde formüle edilmektedir. Dış politikada çizilen kırmızı çizgiler bir bir silinirken, “stratejik” addedilen hususlarda dahil TC'nin sessizliğe gömüldüğü ve geri adımlarını hızlandırdığı görülmektedir. Tüm bunlara rağmen istenilen düzeyde sıcak para akışının sağlanamadığı ve beklenen yatırımların gerçekleşmediği bu adımların bir karşılığı olduğunu söylemek güçtür. Ancak TC'nin karşılık bulamadığı oranda politik beklentilerini ve manevra alanını git gide daha da daraltması durumu olacaktır. Ekonomik krizin yarattığı çöküşün, tüm politik hamlelerde zayıflamaya yol açacağı açıktır.

TC'nin politik rotasının sıkça şaşmasına sebebiyet vermektedir. Kurda yaşanan dalgalanmanın ileri doğru seyrini yavaşlatmak ve politik sorunların olup olmadığına bakılmaksızın çeşitli ülkeler ile ekonomik anlaşmalar yapılarak uluslararası piyasaya güven verilmeye çalışılmaktadır. Aynı zamanda ülkenin bütün kaynak ve olanaklarının peşkeş çekilmesi için de yoğun çaba sarf edilmektedir. TC burada can simidi olarak ilk etapta Körfez ülkelerini görmüştür. Bölgede emperyalizme uşaklık yarışında son yıllarda şiddetli bir biçimde kavgaya tutuştuğu Birleşik Arap Emirlikleri ile görüşmeler gerçekleştirmiş, 9 ana başlıkta 10 milyar dolarlık bir yatırım için mutabakata varıldığı belirtilirken karşılığında ne gibi bir taviz verdiği ise çokça merak konusudur. Yakın dönemde TC'nin Doğu Akdeniz politikalarında değişikliğe gidileceğine dair

Katar ile ilişkiler uzun zamandır gündemi meşgul etmektedir. Katar tarafından yapılan yatırımlarda gerçekleşen şaibeler, bu yatırımlarla doğru orantılı bir biçimde artmaktadır. Bunun yanı sıra TC'nin Körfez ülkeleri arasındaki kriz döneminde Katar'a asker göndermesi, ilişkilerin ne boyutta olduğunu da göstermektedir. Uluslararası kara paranın yoğun bir biçimde aklandığı ve batılı emperyalistlerin bölgede İran gibi ülkelere uyguladıkları ambargonun el altından oyulması ile yüklü meblağlar elde eden Körfez ülkeleri, aynı zamanda petrol ve çeşitli yer altı zenginlikleri yolu ile de finans merkezi olarak görülmektedir. TC ise çıkmazda olduğunun her zamankinden daha fazla anlaşıldığı bu dönemde kendisine pansuman olabilecek her türlü para akışı için kolaları sıvayarak bu ülkelere köprü atma hamleleri ile gündemdedir.

19-22 Aralık Katliamı 21. Yılında: Direniş de Saldırıları da Sürüyor!

19-22 Aralık Hapishaneler Katliamı'nın 21. yılında tutsaklara yönelik saldırılar farklı biçimlere bürünerek devam ettiriliyor. 19 Aralık 2000'de 22 hapishaneye eş zamanlı olarak "Karaoğlan" Bülent Ecevit önderliğinde faşist diktatörlük tarafından gerçekleştirilen katliamda 28 devrimci tutsak katledildi. Koşu sisteminden hücre tipi hapishaneye geçişin bu adımında tutsaklar fiziki olarak F tiplerine konulsa da faşizm tarafından teslim alınamadılar. 28 tutsak katledildi, onlarca tutsak yaralandı, 22 hapishanede devrimciler bedenlerini ortaya koyarak direndiler. Fakat devrimciler teslim olmadı, teslim alınmadı, F tipi hapishanelerin hücrelerinde de devrimci mücadeleyi sürdürdüler.

90'ların ortasından itibaren devlet tüm aygıtlarından F tipi hapishanelerin mimari yapısına dair asparagas bilgiler pompalamaya başladı. Kamuoyuna yönelik TV ve gazetelerden sürekli "beş yıldızlı otel", "dubleks daire" propagandası yapıldı. Ekonomik krizin, işsizliğin, enflasyonun tavan yaptığı, Kürt hareketinin cendereye alındığı bir dönemde devlet, hapishanelere yönelik saldırıları konjonktürün parçası olarak bütünlük içinde ele alınması siyasetini benimsendi. 19-22 Aralık 2000 tarihinde sabahın erken saatlerinde 22 hapishaneye her türlü kimyasal gaz, silah, iş makineleri vb. kullanılarak saldırı gerçekleştirildi. Bedeninden ve hapishanedeki sınırlı sayıda eşyadan başka şeyleri olmayan devrimci tutsaklar 4 gün boyunca TC devletinin askerine, polisine, kimyasal gazına ve mermisine karşı direndi.

90'ların ortasından itibaren devlet tüm aygıtlarından F tipi hapishanelerin mimari yapısına dair asparagas bilgiler pompalamaya başladı. Kamuoyuna yönelik TV ve gazetelerden sürekli "beş yıldızlı otel", "dubleks daire" propagandası yapıldı. Ekonomik krizin, işsizliğin, enflasyonun tavan yaptığı, Kürt hareketinin cendereye alındığı bir dönemde devlet, hapishanelere yönelik saldırıları konjonktürün parçası olarak bütünlük içinde ele alınması siyasetini benimsendi. 19-22 Aralık 2000 tarihinde sabahın erken saatlerinde 22 hapishaneye her türlü kimyasal gaz, silah, iş makineleri vb. kullanılarak saldırı gerçekleştirildi. Bedeninden ve hapishanedeki sınırlı sayıda eşyadan başka şeyleri olmayan devrimci tutsaklar 4 gün boyunca TC devletinin askerine, polisine, kimyasal gazına ve mermisine karşı direndi.

Ekonomik krizin, işsizliğin, enflasyonun tavan yaptığı, Kürt hareketinin cendereye alındığı bir dönemde devlet, hapishanelere yönelik saldırıları konjonktürün parçası olarak bütünlük içinde ele alınması siyasetini benimsendi. 19-22 Aralık 2000 tarihinde sabahın erken saatlerinde 22 hapishaneye her türlü kimyasal gaz, silah, iş makineleri vb. kullanılarak saldırı gerçekleştirildi. Bedeninden ve hapishanedeki sınırlı sayıda eşyadan başka şeyleri olmayan devrimci tutsaklar 4 gün boyunca TC devletinin askerine, polisine, kimyasal gazına ve mermisine karşı direndi.

DÜN F TİPİNE, BUGÜN S TİPİNE KARŞI MÜCADELE!

Hapishaneler, devrimci mücade-

nin en kararlı bir şekilde verildiği, bu mücadelenin en keskin şekilde yaşandığı mücadele alanlarıdır. Toplumsal mücadele büyüdükçe ve geliştikçe, bu mücadele sokaklara yansıkça hapishaneler, mücadelenin önemli alanlarından biri haline gelir. Devletin dışarıda kontrolü sağlama politikaları içeriye de yansır. Bu kontrolü sağlama politikaları da çeşitli saldırı araçlarıyla vücut bulur.

Dün F tipi hapishane sistemi olarak vücut bulan bu saldırı biçimi bugün S tipi hapishane sistemi olarak karşımıza çıkıyor. Devrim-

hükümlüsü siyasi tutsaklar tamamen kişiliksizleştirilmek isteniyor.

Hapishanelerde yaşanan saldırılar dışarıda devam eden mücadeleden azade değil. Dışarıda saldırı boyutlandıkça içerisi de saldırıların hedefi haline geliyor. 15 Temmuz darbe girişiminin ardından devrimcilere, yurtseverlere, hakkını arayan tüm kesimlere yönelik saldırılar içeride siyasi tutsaklara yönelik hak gaspları şeklinde vücut buldu. Pandemiyle birlikte dışarıda katmerli hâle gelen sömürü düzeni, içeride tüm kazanılmış hakların gasp edilmesiyle

bugün en yakıcı biçimde hissediliyor. Hakkını arayan işçiler, Kürtler, Aleviler, kadınlar, öğrenciler, sokak röportajı veren emekçiler, kağıt toplayan işçiler tutuklama teröründen nasibini alıyor ve hapishane sorunuyla yüz yüze geliyor.

GARİBE GEZER'İN KATİLİ DEVLETTİR

Sistematik hâle gelen bu saldırılara maruz kalanlardan biri de Kandıra 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan yurtsever tutsak Garibe Gezer'di.

Garibe Gezer, Demokratik Bölge-ler Partisi (DBP) yöneticiliği yaparken 3 Mart 2016'da gözaltına alınıp tutuklandı. Garibe'nin tutuklanmasında, 2015 yılında Dargeçit'te uygulanan sokağa çıkma yasağı dönemindeki kimi olaylar gerekçe gösterildi, "devletin birliğini ve bütünlüğünü bozmak" ve "örgüt üyesi olmak" gibi iddialarla ağırlaştırılmış müebbet ve 21 yıl hapis cezası verildi. 24 Mayıs'ta önce darp edilip yerlerde sürüklenen Garibe Gezer, sonra gardiyanların cinsel, fiziksel ve psikolojik saldırısına

maruz kaldı. Garibe Gezer'in 9 Aralık günü hücrelerinde intihar ettiği iddia ediliyor. Garibe Gezer devletin hapishanelerde uyguladığı saldırı ve baskı, teslim alma politikaları nedeniyle yaşamını yitirdi. Nasıl ki 19 Aralık'ta devrimci tutsakları diri diri yakan devlet ise bugün de Garibe Gezer'i ölüme sürükleyen devletin ta kendisidir. Garibe Gezer'in annesi "Kızım onların önünde diz çökmedi ve teslim olmadı, o yüzden öldürdüler" demişti, biz de diyoruz, devlet Garibe'yi teslim alamadı!

Devlet, 19-22 Aralık 2000'den günümüze mücadelenin her alanında teslim alamadığı devrimcileri, komünistleri, yurtseverleri katletmeye devam ediyor!

çileri F tipleriyle teslim alamayan, politik üretimi engelleyemeyen, tutsakların dışarıyla olan bağı kesemeyen devlet bugün farklı saldırı araçlarını deniyor. Bu saldırı araçlarından en kapsamlı olanı da S tipi hapishane sistemi.

Ülkenin farklı bölgelerinde inşa edilmeye devam edilen S tipi hapishaneler ile ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü tutsaklara tecrit içerisinde tecrit yaşatılmak isteniyor. Tecridin en derin hâlini yaşayan, tekli hücrelerde tutulan, günde en fazla 2 saat havalandırmaya çıkarılan, 1. dereceden ailesi ve vasisi dışında görüşü hakkı olmayan ve "yasa"lara göre "ölünceye dek hapishanede kalacak" olan ağırlaştırılmış müebbet

vücut buldu. Bu süreçte tutsakların can bedeli kazandığı tüm kazanılmış haklar pandemi bahanesiyle tırpanlandı, tutsakların dışarıyla tüm bağı kesilmek istendi. Bu yüzden ilk gasp edilen tutsakların iletişim araçlarından biri olan açık görüş hakkı idi. 20 aylık bir sürenin ardından açık görüş hakkı tekrar kazanılsa da bu hak yarım saat ile sınırlandırıldı.

TC devletinin krizleri derinleştikçe en ufak hak talebi azgınca bastırılıyor ve hakkını arayanlar tutuklanıyor ardından hapse atılanların dışarıyla bağı kesilmek isteniyor. İçeride ve dışarıda, mücadele alanlarında sınıf mücadelesi daha da keskinleşiyor. Günden güne daha da geniş kesimleri içerisine alan "tutsaklık ve hapishaneler sorunu"

Garibe Gezer kadınların omuzlarında ölümsüzlüğe uğurlandı

HABER MERKEZİ- Sistematik işkence gördüğü ve tecavüze uğradığı Kandıra 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde şüpheli bir şekilde yaşamını yitiren Garibe Gezer'in cenazesi Mardin Havalimanından alındıktan sonra onlarca araçla konvoy eşliğinde Dargeçit ilçesine getirildi.

Yol boyunca polisin kontrol noktaları kurarak ve araçların önünü keserek taciz ettiği cenaze konvoyu Dargeçit ilçesine ulaştığı andan itibaren yollara çıkan yüzlerce kişi tarafından alkış ve zafer işaretleri karşılandı. Cenaze kalabalığın arasında yıkanmak üzere Seyit Hasan Camisine getirildi. Cami önünde toplanan yüzlerce kişi "Şehid na mirin" ve "Ey şehid xwîna te erde na mîne" sloganları attı. Cenazeyi kadınlar araçtan omuzlarına aldıkları

sırada kitle alkış ve sloganlar ile eşlik etti.

'DİK DURACAĞIZ'

Cenazenin gelmesi ile birlikte cami önünde bekleyen Gezer'in polis kurşunu ile vurulması sonucu felç bırakılan ağabeyi Mehmet Emin Gezer, kitleye "Ağlamaya-
cağız. Dik duracağız. Kimse sanmasın cenazemiz yerde kalacak. Cenazemiz yerde kalmayacak" diye hitap etti. Cami önünde bekleyenlere hitap eden anne Halime Gezer, ağlamayacaklarını belirterek, gelenlerin hepsine teşekkür etti.

ZILGİTLAR SUSMADI

Gezer'in cenazesi kadınlar tarafından yıkanırken, dışarıda bekleyen kitle zafer işaretleri eşliğinde slogan ve zılgıt atmayı sürdürdü.

Yıkanan cenaze daha sonra defnedilmek üzere Seyit Hasan Mezarlığı'na doğru kadınların omuzunda taşındı. Kadınlar sloganlar ve zılgıtlarla cenazeyi mezarlığa getirirken, mezarlık içine sınırlı sayıda kişinin girmesine izin

verildi. Ancak kitle engelleme girişimini umursamadan mezarlığa girdi.

Gezer'in cenazesi defnedileceği yere getirilirken, yakınları "Buka Kurdistanê" şarkısı söyledi. Cenaze daha sonra dini vecibeleri yerine getirilerek 6-8 Ekim Kobanê eylemlerinde katledilen ağabeyi Bilal Gezer'in yanına zılgıtlar eşliğinde defnedilirken, anne Gezer mezar başında ağıt yaktı.

Burada kitleye seslenen anne Gezer, "O sadece benim Garibe'm değil. O Kürdistan'ın Garibe'si" diye seslendi.

Defin işleminin ardından kitle sloganlar eşliğinde taziye evine geçti.

İSTANBUL'DA EYLEM

Aralarında YDK'nın da olduğu kadın örgütlerinin "Kadın tutsaklara işkenceye son" sloganıyla Süreyya Operası önünde gerçekleştirdiği açıklamada, "Yargının erkek-devlet şiddeti ve işkence biçimi olarak işlemlerine alışmayı reddediyoruz" dedi.

Kandıra Hapishanesi'nde şüpheli şekilde yaşamını yitiren Garibe Gezer için "Kadın tutsaklara işkenceye son" sloganıyla Süreyya Operası önünde gerçekleştirmek istediği basın açıklamasına polis izin vermedi. Polis açıklamanın yapılacağı Süreyya Operası önünü ablukaya aldı. Yasağı protesto

eden kadınlar, alkış ve zılgıtlarla yürüyüş gerçekleştirdi. Kadınlar erkek devlet şiddetine karşı sokakları terk etmeyeceklerini belirterek, mücadele mesajı verdi.

Alkış ve zılgıtlarla yürüyen kadınlar kısa bir konuşma yaptı. Kadınlar Birlikte Güçlü'den Feride Eralp, "Yargının bir ceza ve adalet aracı olarak değil, erkek-devlet şiddeti ve işkence biçimi olarak işlemlerine alışmayı reddediyoruz" dedi.

Eralp; "Yol arkadaşımız Aysel Tuğluk, mücadele hayatı boyunca biz kadınların kazanımları için uğraştığı için, erkek egemenliğine ve erkek-devlet şiddetine karşı başkaldıracak cüreti gösterdiği için ırkçı, cinsiyetçi ve militarist devletin çeşitli saldırılarına maruz kaldı. Dün devlet tarafından cezaevinde başka bir arkadaşımızın katledildiği haberini aldık. Garibe Gezer için yasta değil isyandayız, öfkemiz büyük. Soruyoruz: Bir kadın tek başına bir hücrede nasıl ölü bulunabiliyor? Sorumluları kim? Nasıl oluyor da bugün otopsi apar topar, avukatlar bile beklenmeden bitirilebiliyor? Onu cinsel işkenceye maruz bırakan ve ölümüne sebep olanların, devletin bizzat ortak olduğu bu cinayetin ve gerçeklerin peşini asla bırakmıyoruz" diye konuştu.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Sedat Özkaradağ: 27 Aralık 1980'de işkencede katledildi. Sedat Özkaradağ, Urfa Siverek doğumluydu. Ailesi yoksulluğun ve ağa baskısının zulmü altında daha fazla ezilmemek ve çocuklarına daha iyi bir gelecek hazırlayabilmek için Mersin'e göç etmişti. Sedat çok genç olmasına rağmen sosyal gerçeklikleri kavrayarak sınıf mücadelesine atılmış ve Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken tutsak düşmüştü.

27 Aralık 1980 günü tutsaklar yine günlük yaşamın akışı içinde

havalandırmaya çıkmışlardı Adana Zindanında. Yapılan bir çağrıyla tutsaklar normal arama yapılacağı düşüncesiyle koğuşlarına girdiler. TKP/ML tutsaklarının kaldığı 2. koğuştan yükselen kavgaya ve direniş haykırışları sessizliği bozdu. "Arkadaşlar Sedat'ı yaraladılar, Sedat ölüyor" seslerini duyan diğer devrimci tutsaklar hep bir ağızdan "Kahrolsun faşist cunta", "Sedatlar ölmez" sloganlarıyla direniş ortak oldular.

Adana Kiremithane'deki Eski Hapishanede merdivenlerin her iki tarafın-

da dizilmiş askerlerin dipçik darbeleri altında kararlılığını, devrime olan inancını, partisine olan bağlılığını asla yitirmedi.

Ali Kepez: Elbistan doğumlu olan Ali Kepez, Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle İstanbul'da tanıştı. Ümraniye gecekondu yapımında çalıştı. İstanbul'da muhasebecilik yapıyordu. Daha sonra yurt dışına çıktı. 23 Aralık 1979 tarihinde kaldığı evde çıkan yangında yaralandı. Ali Kepez, kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

Ali Yılmaz: 1956 yılında Elazığ'ın Karakoçan ilçesi Okçiyen köyünde dünyaya gelen Ali Yılmaz, kısa zamanda çalışkanlığı, atılganlığı ile öne çıktı. Partisi'nin düşüncelerini benimseyerek mücadeleye atıldı. İstanbul Anadolu yakasında fabrika örgütle-

me komitesinde faaliyet yürüttü. Birçok askeri eyleme imzasını atan Ali Yılmaz, İbrahim Kaypakkaya'nın katledilmesinde büyük rol oynayan Sıkıyönetim Savcısı Yaşar Değerli'nin arabasına bomba koyma eyleminde görev aldı. Demokratik kitle örgütlerinde örgütlenme faaliyetlerinde bulundu. Hozat Devrimci Kültür Derneği Başkanlığı yaptı. Proletarya Partisi üyesi, Halk Ordusu İstanbul bölgesi gerilla komutanı olarak faaliyetlerini sürdürdü.

30 Kasım 1978'de yine faaliyet yürüttüğü semtlerden Maltepe Gülsuyu'nda kendi imal ettiği bir bombanın kaza sonucu patlaması üzerine yaralanarak düşmanın eline geçti. Yaralı bir şekilde işkenceye alınan Ali Yılmaz halka ve devrime olan inancıyla işkencecilere kök söktürdü. Enver ve Üçgen kod adlarını kullanan Ali Yılmaz 24 Aralık 1978'de işkence-
de katledildi.

yazının başlangıcı 24. sayfada

le ve insanlarla doluydu. Dandarkarany, Jharkhand, AOB ve Odisha'da yaklaşık 20 katliam yaşandı. Ayrı ayrı veya polis güçleriyle birlikte çalışan karşı-devrimci çeteler daha da etkin hale getirildi.

İkinci aşamadaki bu saldırılar da bizi bazı alanlarda geri adım atmaya zorladı. Jharkhand'da, Odisha eyaletini çevreleyen Saranda bölgesinde sahte bir kalkınma planı 'Saranda Eylem Planı' ortaya atıldı ve bölgede Maoistlerin tamamen ortadan kaldırıldığına dair sürekli olarak kara propaganda yapıldı. Psikolojik savaşın bir parçası olarak bunun harika bir model olduğu ve bu tür eylem planlarının hareketin tüm alanlarında uygulanacağı gösterildi.

Merkezi güçler eyalet güçleri ile birlikte ağır bir biçimde alan hakimiyet operasyonlarına giriştiler. Aralık 2013'ün sonundaki operasyon, ülkenin her yerinde, devrimci hareketin var olduğu bütün eyaletlerde hayata geçirilen bir operasyondur. Tabur ve tugay düzeyindeki kuvvetler bu tür saldırılara katılıyor. Bu harekâtlar, devrimci hareketin stratejik bölgelerine darbe indirmeyi, bu bölgelerin bağlantısını koparmayı ve koordinasyonunu bozmayı, HKGO güçlerinin yürüttüğü gerilla savaşına karşı pek çok engel ve elverişsiz koşullar yaratmayı ve HKGO'nun savaşma gücünü kırmayı amaçlıyordu. Bu süre zarfında devlet bize istihbarat tabanlı saldırılarla darbeler verebildi.

EEP'nin süresi üç yıla çıkarılmış ve 2013'te daha fazla fon piyasaya sunulmuştur. Geçim güvencesi için başka bir program başlatılmıştır. 'Roshini' adı verilen gençlere iş sağlama planı 2 bölgeden (Chhattisgarh'daki Sukma ve Jharkhand'ın Batı Singhbhum'u) 24 bölgeye genişletilmiş, öğrencileri ve gençleri harekettan uzaklaştırmak için çeşitli planlar tanıtılmıştır. Sahte teslim alma politikası geliştirilmiştir. Partinin zayıf unsurları bastırılmış, yüzlerce köylü ve milis üyesinin teslim olduğu görülmüştür. Siyasi saldırıya gelince, şu propaganda yapıldı: 'Sosyalizm ve komünizm modası geçmiştir; başarıya ulaşamayacaklar; devrimci hareket 10 yıl içinde tamamen ezilecek; kazanamayacağınız için hareketi bırakıp polise katılın.' Muhabirleştirme çalışmaları da vardı. Ayrıca parti içinde farklılıkların olduğu da propaganda edildi. Kabile ve aşiret olmayan kadroları, DK'de AP ve CG'den olanları, Odisha'da Odisha ve DK'den

olanları, Bihar ve Jharkhand'da Yadav ve Ganjhu arasında ayrılıklar yaratma girişimleri oldu. Bunun sonucunda da bazı kayıplara uğradık.

MK'nin 2013'teki 4. toplantısında, hareketin zor durumda olduğu değerlendirildi ve bunun üstesinden gelmek için taktikler formüle edildi.

2012 ve 2013 yıllarında HKGO'nun direnişinde kısmen bir iyileşme oldu ancak gerekli ölçüde değildi. Böylece çok sayıda kuvvet iç bölgelere nüfuz etmeye başladı. Helikopterler ve dronelar giderek daha fazla kullanılıyordu. Düşman saldırısında bir artış vardı. Düşman silahlı kuvvetleri, halkı

kandırmak için Askeri Kamu Hizmeti Programı'nı (AKHP) devreye sokmaya başladı. Bu tür bir saldırı üç buçuk yıl boyunca devam etti ancak HKGO'nun sürekli gerilla eylemleri, düşmanı bizim bölgelerimize daha fazla kuvvet yerleştirmeye ve kuvvetlerini geniş alanlara dağıtmaya zorladı. Hayati bölgelerde istedikleri gibi kuvvet konuşlandıramadılar. Sonuç olarak, hayati alanlarda düşman saldırısını bir dereceye kadar kontrol altına alabildik.

YAH'ın üçüncü aşaması Haziran 2014'ten itibaren başladı. Hindutva faşist güçlerinin 2014 Mayıs'ında Modi liderliğinde iktidara gelmesi, devrimci harekete karşı düşman saldırısına daha fazla ivme kazandırdı. Revizyonist Hindistan Komünist Partisi (HKP) ve Hindistan Komünist Partisi (Marksist) (HKPM) de dahil olmak üzere, merkezin ve eyaletlerin iktidarındaki tüm parlamento partileri, partimizin ve ülkede alternatif bir güç olan devrimci hareketin gelişimini ortadan kaldırmak için yeni planlar formüle ettiler. Emperyalist destekli reformları çok agresif bir şekilde uygulamaya başladılar. Eyaletlerde

merkezi paramiliter güçleri ve yedek taburları artırdılar. Yerel kabile gençliği özel polise, paralı askeri kuvvetlere ve Hint ordusuna alındı. 37 Hint / Özel Hint Yedek Taburu, halihazırda konuşlandırılmış 106 paralı askeri taburdan (9 tanesi COBRA taburudur) ayrı olarak konuşlandırıldı. Ve daha fazlası planlandı. Jharkhand'da 20 bin polis işe alındı. Eski Maoistler polis güçlerine alındı. Jharkhand ve Chhattisgarh'da her biri 35'er kişilik iki kadın komando grubu yerleştirildi. Jharkhand Adivasi (kabile) Pahadiya (tepe) Taburu planlandı. Bihar hükümeti, hareket alanlarında bin kabile kadınına işe aldı. Güvenlikler güçlen-

rek alanlarındaki saldırıları, tutuklamaları ve çatışmaları artırmalarına yardımcı oldu. Teslim alma politikası, polislerin parayı kontrol altına almasına yardımcı oldu ve sıradan insanlar teslim olmaya zorlandı. Devrimci halkı ve hayırseverleri demoralize etmek amacıyla 'iş için teslim olun' sloganıyla hareket edildi.

Düşman zayıflayan bir bölgeyi ele geçirdi ve inşa operasyonlarına başladı. Devrimci hareketin yeniden güçlenmemesi için hükümet mekanizması yeniden kuruldu ve kalıcı hale getirildi. Kaynakların yağmalanmasını kolaylaştırmak için yollar, iletişim, elektrik ve sulama sistemleri kuruldu.

Kamlara yardım etmek için okullara, topluluk binalarına, Anganwadis'e ve sağlık merkezlerine ağırlık verildi. Yerel halk için yol sözleşmeleri sağlama politikası, gençlere istihdam adına 2 milyon rupilik plan yapıldı. Gençler çeşitli beceri ve mesleklerde istihbarat için seferber edildi. Kerala hükümeti, kişi başına 100 rupi gıda malzemesi dağıtmak için yeni bir plan daha başlattı.

Jharkhand, Odisha, Chhattisgarh ve Maharashtra'dan Gadchiroli'nin diğer bölgelerinde 'Saranda Eylem Planı' doğrultusunda eylem planları geliştirildi. Halkın sömürü ve baskıya karşı öfkelerini dağıtmak için ÇUŞ (Çok Uluslu Şirketler)-kurumsal işletmeler ve şirketler tarafından Kurumsal Sosyal Sorumluluk (KSS) programı başlatıldı. Hareket alanlarındaki reformlara yaklaşık 800 milyon rupi harcandı. Turizm teşvik edildi.

Her türlü protesto ve direniş engellendi. Entelektüeller, demokratlar ve sosyal aktivistler, HKGO güçlerinden çok daha tehlikeli olarak propaganda edildi. Kentsel ve kırsal hareketin bağlantısını koparmak amacıyla, birçoğu kentsel ağlarda 'Maoist' olarak damgalandı, 'UAPA' (Yasadışı Faaliyetleri Önleme Yasası) ile bastırıldı. Ordu subayları, polis ve paramiliter güçler tarafından yürütülen isyan bastırma operasyonlarına önderlik etti. "Terörle mücadele" için orman savaş okulları artırıldı, binlerce polis ve paramiliter kuvvete eğitim verildi. ABD konsolosluğu memurları, devrimci hareketin bölgelerini, orman savaş okullarının bulunduğu bölgeleri ziyaret etti, merkezi ve eyalet hükümetleriyle görüşmelerde bulundu.

(Devam edecek...)

* Bu röportaj libyajahiriya.medium.com sitesinden alınmıştır.

Hindistan Komünist Partisi (Maoist) Merkez Komite Üyesi Yoldaş Abhay ile Röportaj-II

(...) Hareket alanlarında sahte reformlar yoğunlaştırıldı. EEP ('Entegre Eylem Planı') 82 ilçeye yayılmıştır. Liderler için yeni teslim alma politikaları ve ödülleri açıklandı. Yollar ve iletişim ağı için büyük ölçekli planlar yapıldı. Muhbir-koruma ağı güçlendirildi. Kontrgerilla eğitim okulu sayısı artırıldı. Eyalet polis güçleri ve karşı devrimci çetelere aşamalı olarak eğitim verildi, ödenek ve diğer kolaylıklar sağlandı. Eyalet hükümetinin yanı sıra HKGO (Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu) saldırılarımızda hayatını kaybedenlere merkezi hükümetten kişi başına 28 lakh (Hint sayı sisteminde 100 binin karşılığı) rupiye kadar tazminat veriliyordu. Böylece, 2011 yılında başlayan ve 2014 Mayıs ayına kadar devam eden yeni strateji ve

taktiklerle YAH'in (Yeşil Av Harekâtı) ikinci aşamasına başlandı. Birleşik Komutanlıklar, merkez ve eyalet arasında koordinasyonu kolaylaştırarak tüm eyaletlere genişletildi. Çok sayıda helikopter pisti yapımına başlandı. Hava saldırıları ve kara kuvvetlerine destek için Chhattisgarh, Vidarbha, Andhra Pradesh, Bihar, Jharkhand ve Odisha'da hava üslerinin inşaatına başlandı.

Orduyu görevlendirme önerisine karşı demokratik örgütler, insan hakları örgütleri ve ayrıca çevrecilerden büyük çaplı protestolar vardı. Devlet, Andhra Pradesh'in deneyimlerini göz önünde bulundurarak Naksalit sorununun, Greyhound tipi komando kuvvetlerinin yardımıyla ordu olmadan da kontrol edilebileceği anlayı-

şıyla ordunun konuşlandırılmasını geçici olarak engelledi. Bununla birlikte hükümet, Chhattisgarh'daki Maad tepelerinde 750 kilometrekarelik arazi tahsis ederek orduyu kalıcı olarak konuşlandırmak için bir plan ortaya koydu. Bölge, nesli tükenmekte olan en ilkel kabile topluluklarından biri olan Mariah Gond'un (yerel kabile topluluğu) ikametgâhıdır. Bu dönemde, partideki çeşitli eksiklikler, zayıflıklar ve partiye ve devrimci harekete yönelik aralıksız düşman saldırısı nedeniyle kitle tabanı azaldı. Devlet zayıflıklarımızı kullandı ve saldırılarını yoğunlaştırdı. Çatışma, etkisizleştirme ve silip-atma operasyonlarında artış oldu. YAH'in bir parçası olarak Jharkhand'ın Saranda bölgesinde Anaconda-1 ve 2 Operasyonu, Latehar bölgesinde Ah-

tapot Operasyonu, Bokaro bölgesinin Jhumra Yukarı Ghats'ında Thunder Operasyonu, Palamu ve Gadhava bölgelerinde Marangdev Operasyonu, Jamui ve Banka bölgelerinde Sarvnash Operasyonu yapıldı. Haka, Vijay ve Dandakaranya'daki diğer alanlarda Batı Ghats'taki Bihar, AOB, Odisha, Chhattisgarh-Odisha border, Batı Bung, Telangana, Karnataka-Tamil Nadu-Kerala'da çeşitli operasyonlar oldu. Bu operasyonlarda merkez ve eyalet hükümetlerinin silahlı kuvvetleri iç bölgelere girerek bize zarar verdi. Kadınlara yönelik büyük çaplı ve vahşet dolu tutuklamalar, işkenceler yapıldı, halkın malına el konuldu. Devrimcilerin mallarına el konulması, sömürge döneminde olduğu gibi yeni bir yoldu. Hapishaneler devrimciler-

yazının devamı 23. sayfada

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!

[yenidemokrasi1](#)

[yenidemokrasi](#)

[ydemokrasi11](#)

[yenidemokrasi20.net](#)

yenidemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Umut Basım Yayımcılık Yönetim Yeri: İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst İletişim: 0212 534 54 76- yenidemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20